

บทที่ 4

ผลการทดลอง

ตอนที่ 1 ศึกษาผลของความเข้มข้นและระยะเวลาในการรرمเอลิลไอโซไนไซยาเนทต่อเชื้อสาเหตุของโรคหลังการเก็บเกี่ยวของผลสตรอเบอร์รี่พันธุ์พระราชทานเบอร์ 70

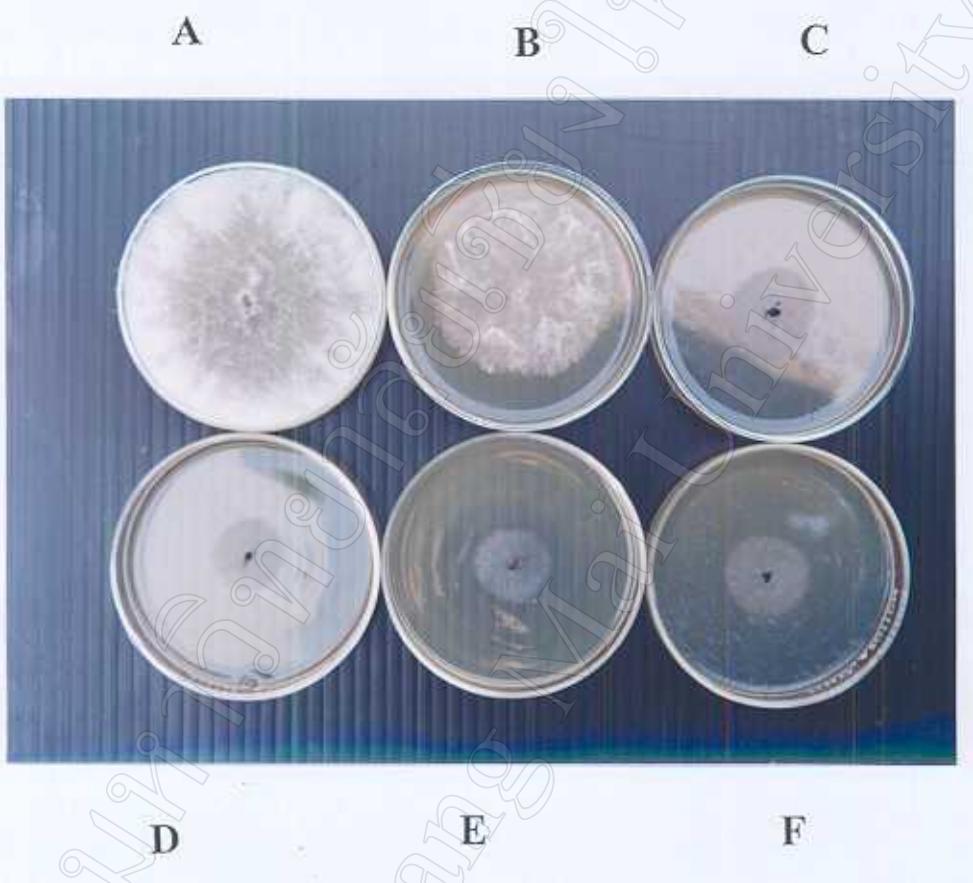
1.1. ศึกษาชนิดของเชื้อร่าที่แยกได้จากผลสตรอเบอร์รี่ที่เกิดโรคหลังการเก็บเกี่ยว

หลังจากแยกเชื้อร่าจากผลสตรอเบอร์รี่ที่แสดงอาการของโรคหรือเกิดการเน่าเสียแล้วจึงทำการระบุชื่อทางวิทยาศาสตร์ของเชื้อร่า สามารถตรวจพบเชื้อ 3 ชนิด ได้แก่ *Botrytis* sp., *Pestalotiopsis* sp. และ *Rhizopus* sp. โดยเชื้อร่าส่วนใหญ่ที่ตรวจพบ คือ *Botrytis* sp. และ *Rhizopus* sp. ส่วน *Pestalotiopsis* sp. ตรวจพบน้อยมากเมื่อเปรียบเทียบกับเชื้อ 2 ชนิดข้างต้น

1.2. ศึกษาผลของเอลิลไอโซไนไซยาเนทต่อเชื้อร่าที่แยกได้จากผลสตรอเบอร์รี่

1.2.1. ผลต่อการเจริญของเส้นใยเชื้อร่า

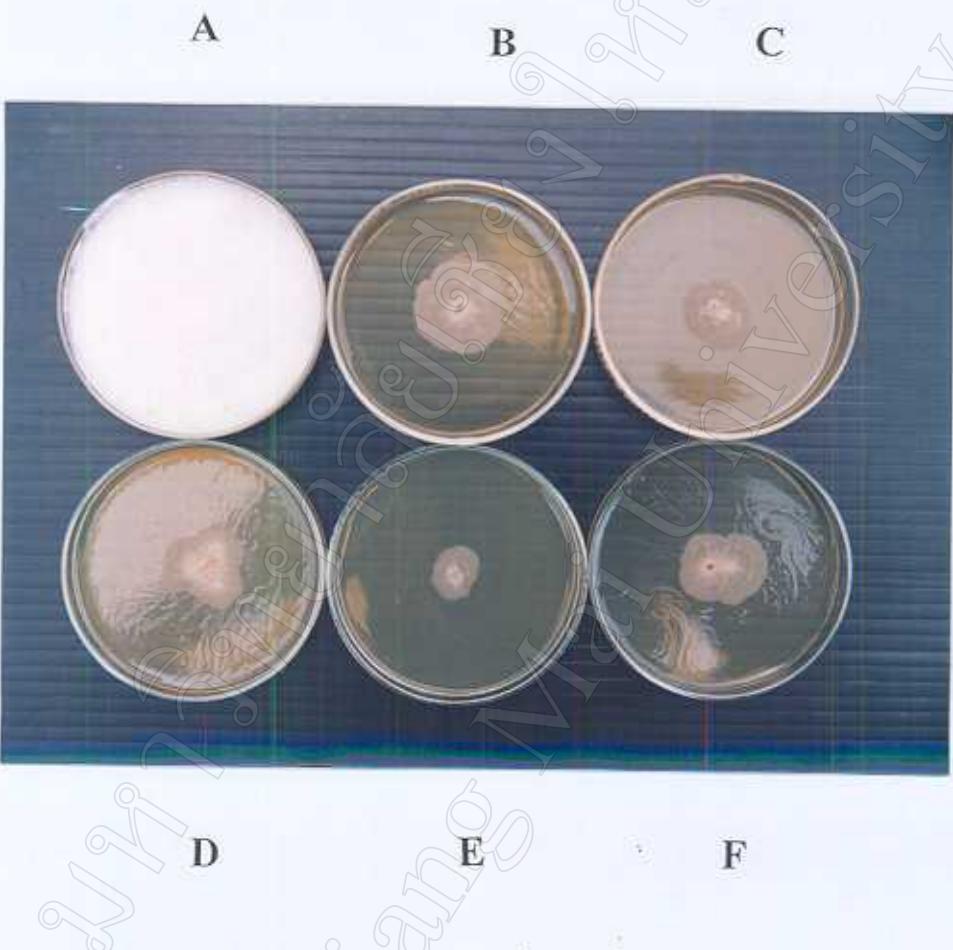
การรرمเส้นใยของเชื้อ *Botrytis* sp., *Rhizopus* sp. และ *Pestalotiopsis* sp. ด้วยเอลิลไอโซไนไซยาเนทที่ความเข้มข้น 0.01, 0.03 และ 0.05 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ พบว่า การรرمสารที่ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ ทุกระยะเวลา เส้นใยของเชื้อรานิ่งมาก เส้นผ่าศูนย์กลางของโคลนีเพิ่มขึ้นเพียงเล็กน้อย (ภาพ 1, 2 และ 3) ในขณะที่การรرمด้วยความเข้มข้น 0.03 และ 0.05 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ ทุกระยะเวลา ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโคลนีของเชื้อร่าทั้ง 3 ชนิด ไม่เพิ่มขึ้น โดยมีค่าคงที่ เส้นผ่าศูนย์กลางโคลนีของเชื้อรานิ่ง ชุดการทดลองที่ไม่ได้รرمด้วยเอลิลไอโซไนไซยาเนทแตกต่างจากชุดการทดลองที่รرمสารด้วยความเข้มข้น 0.01, 0.03 และ 0.05 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ภาพ 4, 5 และ 6) โดยชุดการทดลองที่ไม่ได้รرمสาร พบว่า ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโคลนีของเชื้อร่าเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วเมื่อเทียบกับชุดการทดลองที่รرمสาร สำหรับระยะเวลาที่ใช้ในการรرمนั้น พบว่า ทุกระยะเวลาที่ใช้ในการรرم ในชุดการทดลองที่รرمด้วยเอลิลไอโซไนไซยาเนท ความเข้มข้น 0.03 และ 0.05 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ ไม่มีความแตกต่างกัน ในขณะที่ชุดการทดลองที่รرمด้วยความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ โดยรرمเป็นเวลา 3 ชั่วโมง มีความแตกต่างจากการรرمเป็นเวลา 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง โดยเส้นผ่าศูนย์กลางของเชื้อทั้ง 3 ชนิด ที่รرمด้วยสาร เป็นเวลา 3 ชั่วโมง มีขนาดเพิ่มขึ้นมากกว่าชุดการทดลองที่รرمเป็นเวลา 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง

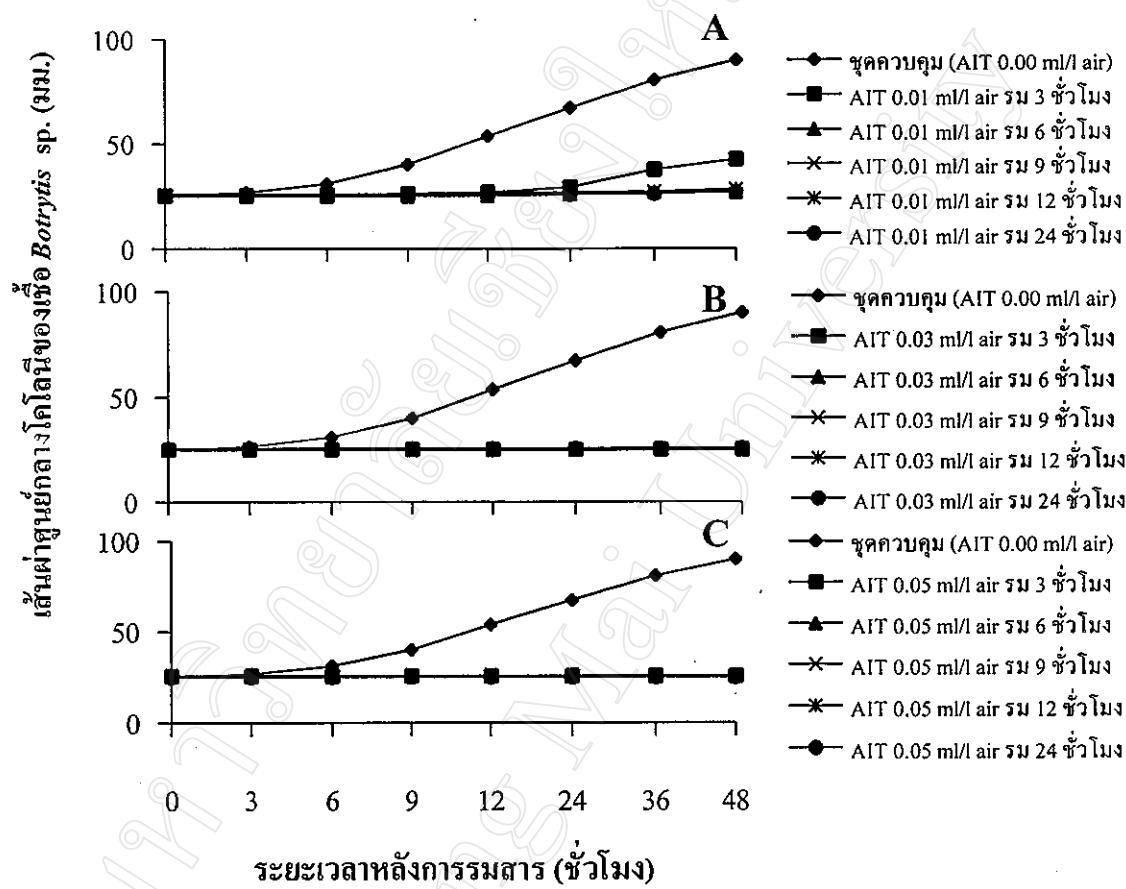
ภาพ 1 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโคลนีของเชื้อ *Botrytis* sp. ที่ไม่ได้รับ (A) และที่รับด้วย เอลิล ไอโซไซต์ ไอโซบานนท์ ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง (B, C, D, E และ F ตามลำดับ) ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 48 ชั่วโมง

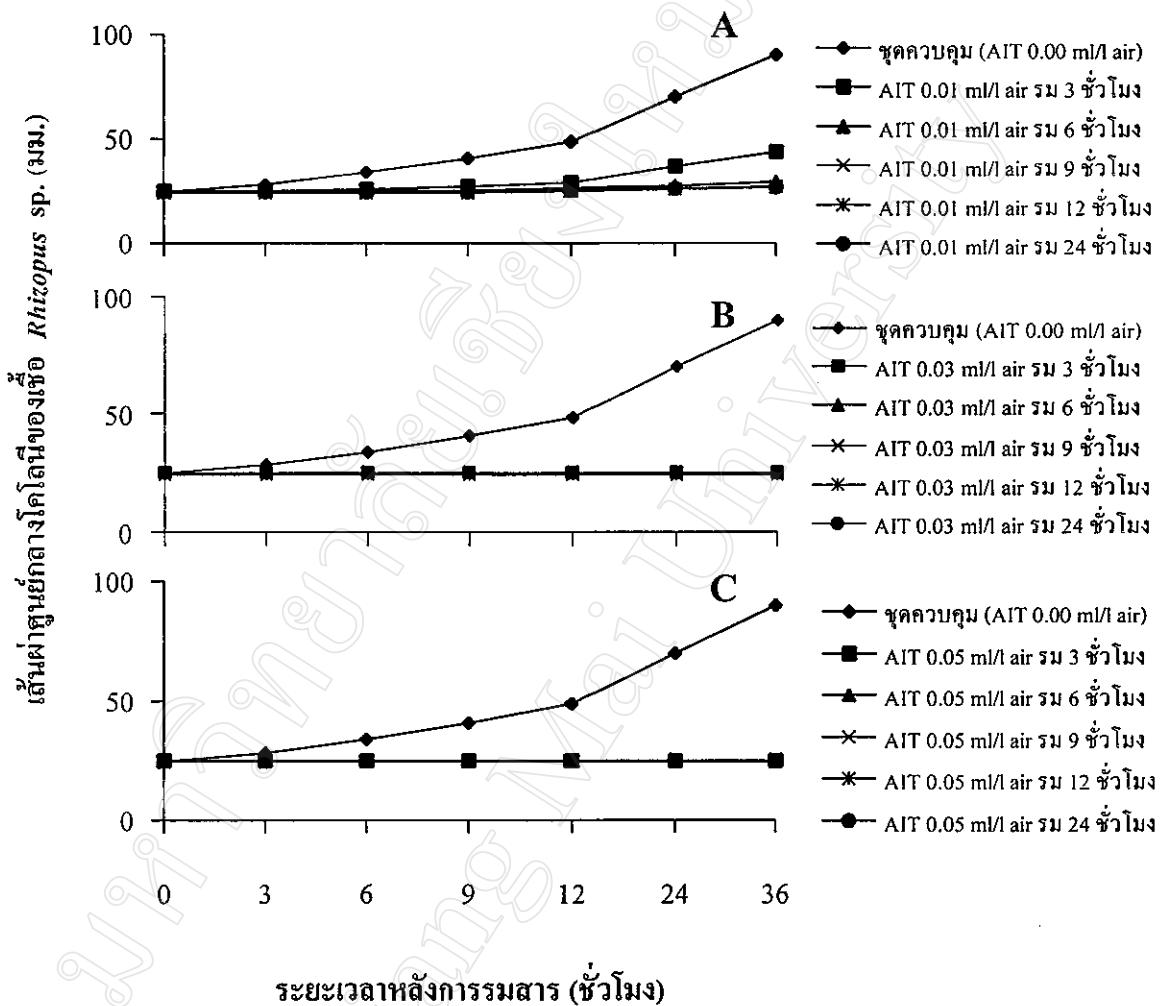
ภาพ 2 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโคลนีของเชื้อ *Rhizopus* sp. ที่ไม่ได้ร่ม (A) และที่ร่มด้วย เอลิคิโซไซโซไซบานา ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อสิบกรัมอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง (B, C, D, E และ F ตามลำดับ) ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 36 ชั่วโมง

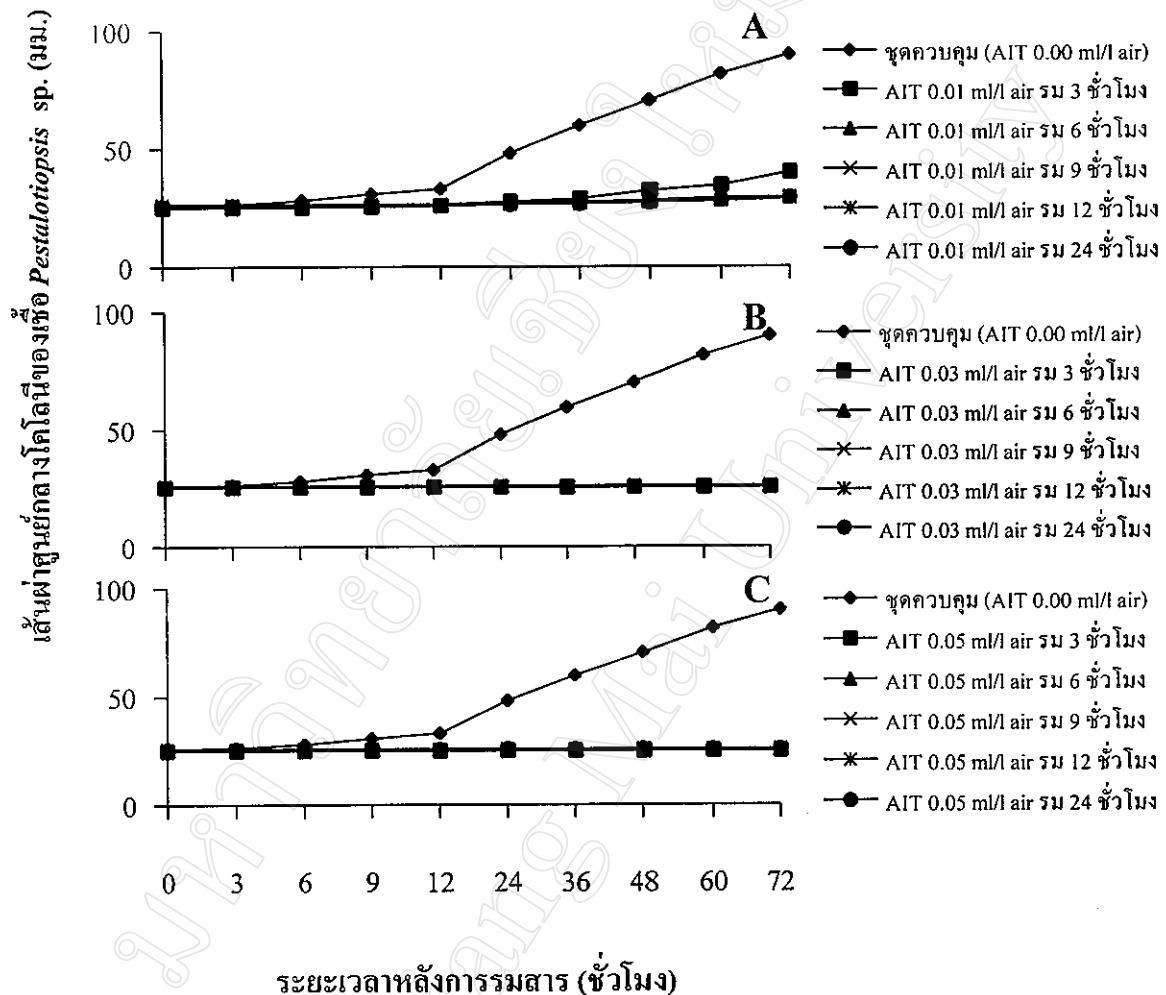
ภาพ 3 ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง โคโลนีของเชื้อ *Pestalotiopsis* sp. ที่ไม่ได้รرم (A) และที่รرمด้วยเอลิลไอโซไซด์ ใช้บานท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อสิบกรัมของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง (B, C, D, E และ F ตามลำดับ) ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 72 ชั่วโมง

ภาพ 4 เส้นผ่าศูนย์กลางโคลoniีของเชื้อ *Botrytis* sp. ที่ไม่ได้ร่มและที่ร่มด้วยเอลิทไอโซไนโไซยาเนท ความเข้มข้น 0.01(A), 0.03(B) และ 0.05(C) มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง

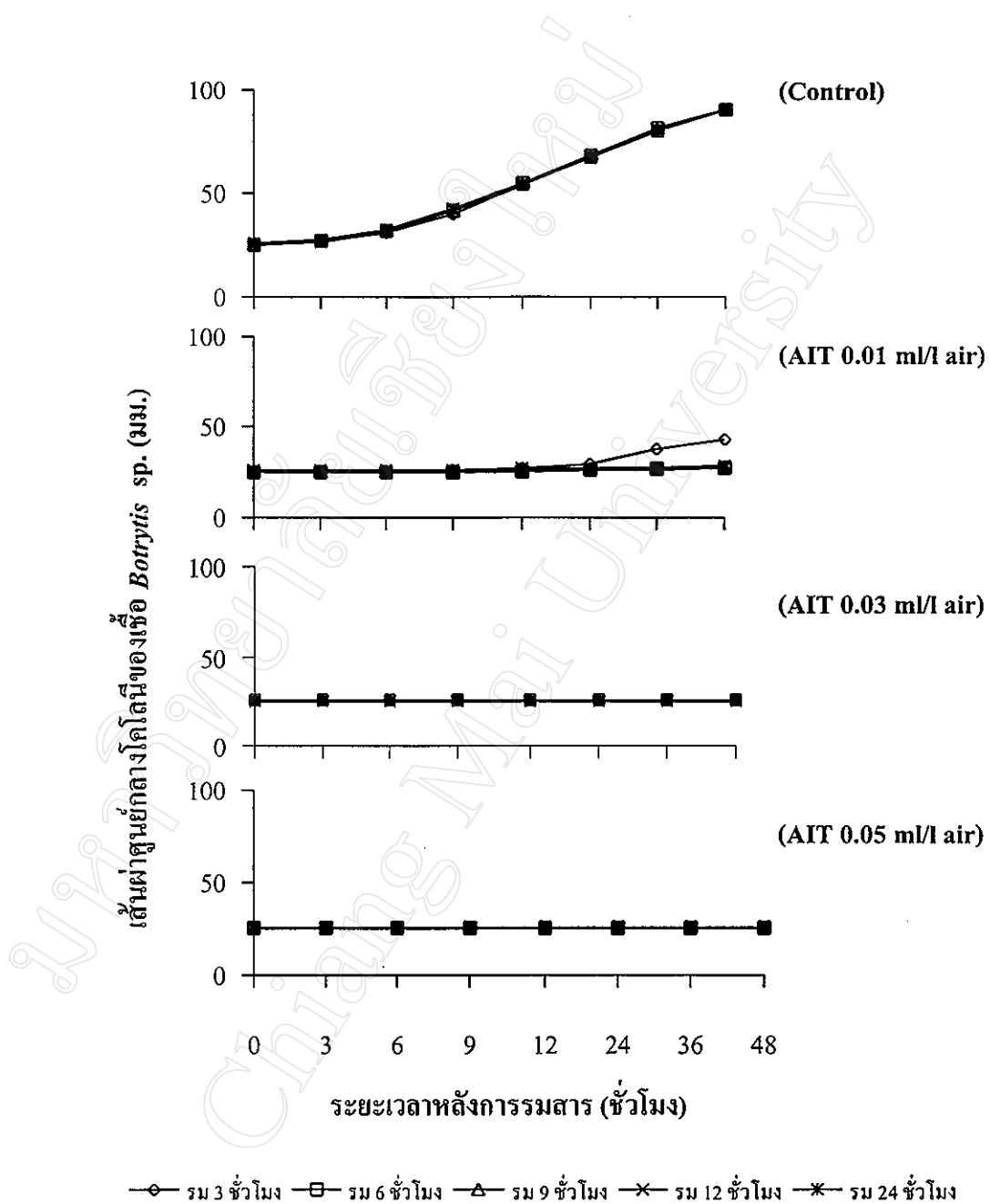

ภาพ 5 เส้นผ่าศูนย์กลางโคลoniของเชื้อ *Rhizopus* sp. ที่ไม่ได้รับและที่รับด้วยเอลิล ไอโซไนโตรไซยาเนท ความเข้มข้น 0.01(A), 0.03(B) และ 0.05(C) มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง

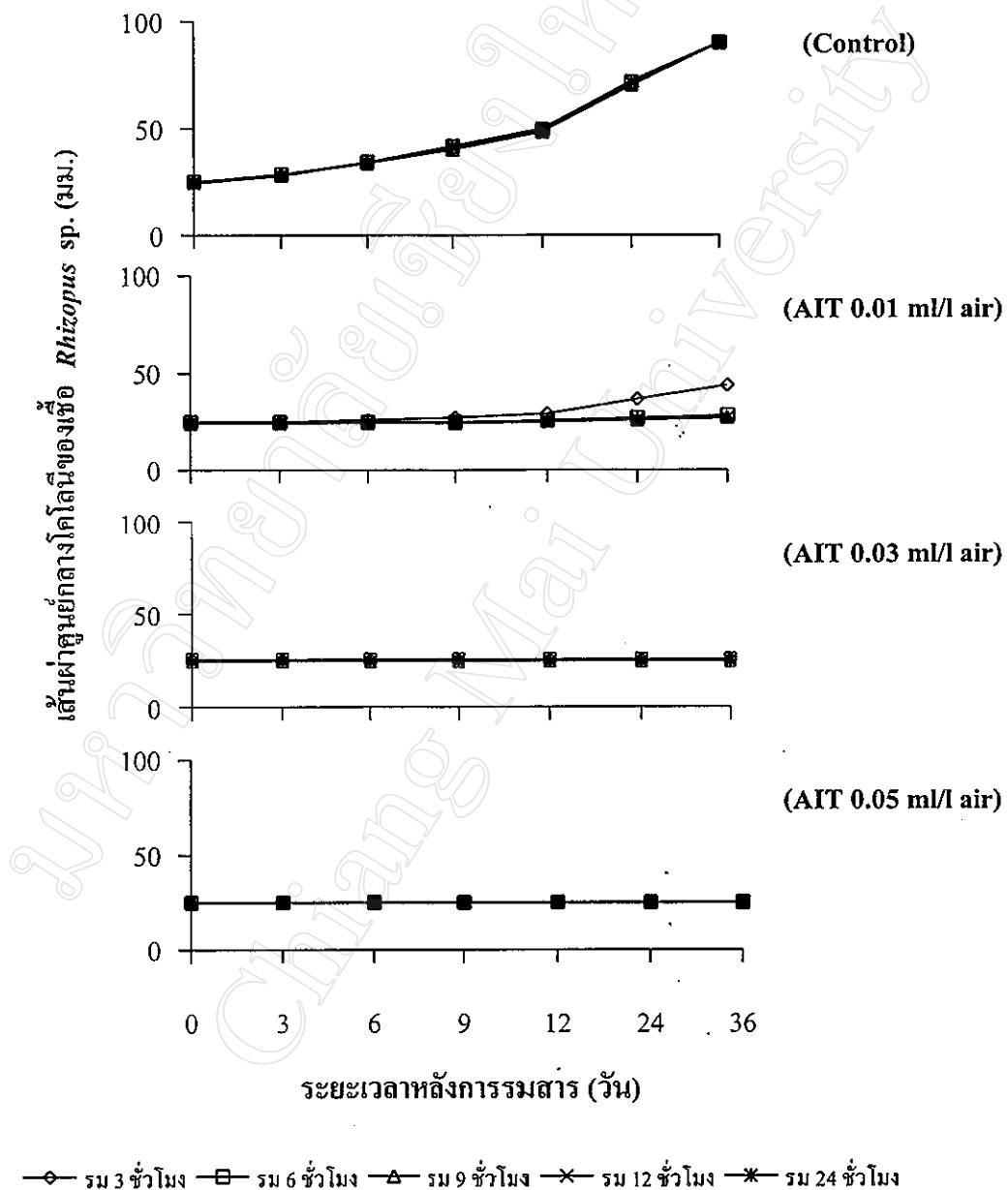

ภาพ 6 เส้นผ่าศูนย์กลางโคลนของเชื้อ Pestalotiopsis sp. ที่ไม่ได้รرمและที่รرمด้วยเอลิลไอโซไซโอดีไซดานาท ความเข้มข้น 0.01(A), 0.03(B) และ 0.05(C) มีผลติดต่อต่อตัวตนของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง

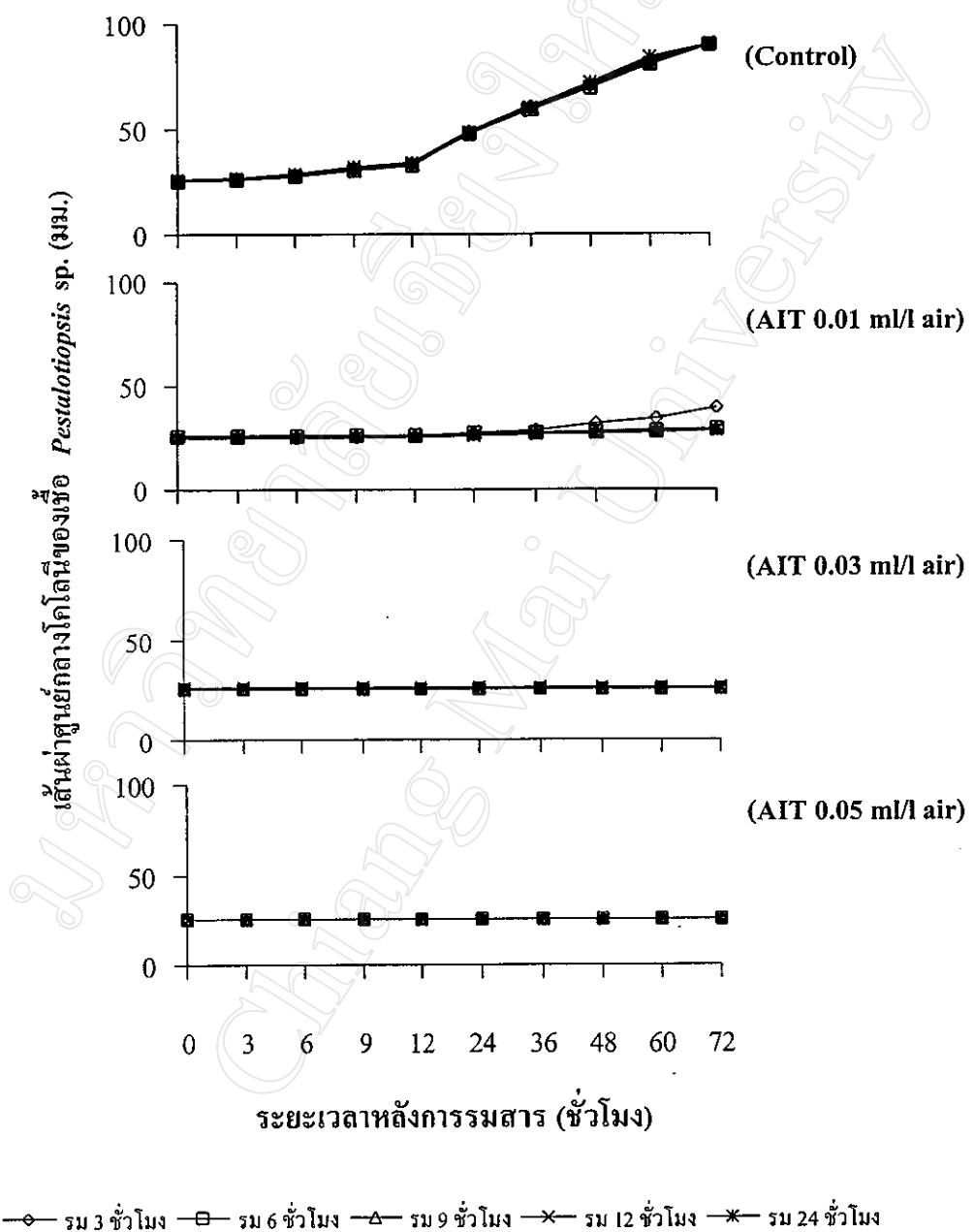
การศึกษาผลกระทบร่วมของความเข้มข้นและระยะเวลาในการรมดseen ไยเชื้อรากทั้ง 3 ชนิด ด้วยสารเอลิลไอโซไซโอลิปิด พบว่า การเจริญของเส้นไยเชื้อราก มีความแตกต่างกันระหว่างชุด การทดลองที่ไม่ได้ร่มและที่ร่มด้วยสาร โดยขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโโคโนนีของเชื้อรากทั้ง 3 ชนิดใน ชุดการทดลองที่ไม่ได้ร่มด้วยเอลิลไอโซไซโอลิปิด มากกว่าชุดการทดลองที่มี การรرمสาร โดยการรرمseen ไยของเชื้อ *Botrytis* sp., *Rhizopus* sp. และ *Pestalotiopsis* sp. ด้วย เอลิลไอโซไซโอลิปิด ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3 ชั่วโมง มีผลลดลงการเพิ่มขึ้นของเส้นผ่าศูนย์กลางโโคโนนีน้อยกว่าชุดการทดลองที่ร่มด้วยความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง และที่ความเข้มข้น 0.03 และ 0.05 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ ทุกระยะเวลา ณ ชั่วโมงที่ 36, 24 และ 48 หลังจากมารา ตามลำดับ และมีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (gap 7, 8 และ 9; ตารางภาคผนวก 1, 2 และ 3)

ภาพ 7 ผลกราฟทบทวนของความเข้มข้นและระยะเวลาในการรมเอลิทิโอโซไซโตรีไซยาเนท่อขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง โคลโนนีของเชื้อ *Botrytis* sp. ที่แยกได้จากผลสรอเบอร์รี่

ภาพ 8 ผลการทบทวนของความเข้มข้นและระยะเวลาในการรวมเอลิลไอโซไซยาเนท ต่อขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางโคนของเชื้อ *Rhizopus* sp. ที่แยกได้จากผลสตอร์อบอร์

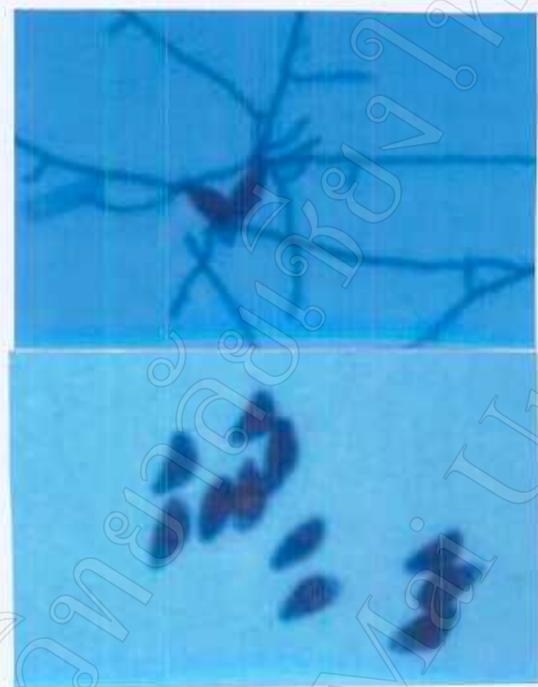

ภาพ 9 ผลกระทบร่วมของความเข้มข้นและระยะเวลาในการรرمเอลิลไอโซไซด์ไอโซไซแนทต่อขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง โคลoniexของเชื้อ Pestalotiopsis sp. ที่แยกได้จากผลสรุปเบอร์

1.2.2. ผลต่อการออกของสปอร์

จากการศึกษาผลของเอลิล ไอโซ่ไฮโซ่ไซยาเนทต่อการออกของสปอร์ของเชื้อห้อง 3 ชนิด ในชุดการทดลองที่ไม่ได้ร่มและที่ร่มด้วยเอลิล ไอโซ่ไฮโซ่ไซยาเนท พบร้า มีความแตกต่างกัน โดยชุดการทดลองที่ไม่ได้ร่มสาร สามารถตรวจพบการออกของสปอร์ ในขณะที่ชุดการทดลองที่มีการร่มสาร ไม่พบการออกของสปอร์ (ภาพ 10, 11 และ 12) ยกเว้นชุดการทดลองที่ร่มด้วยความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3 ชั่วโมง พบรากออกของสปอร์ของเชื้อ *Botrytis* sp., *Rhizopus* sp. และ *Pestalotiopsis* sp. เพียงเล็กน้อย ณ ชั่วโมงที่ 18, 12 และ 18 หลังการร่มสาร ตามลำดับ การออกของสปอร์ในชุดการทดลองที่ไม่ได้ร่มด้วยเอลิล ไอโซ่ไฮโซ่ไซยาเนท เแตกต่างจากชุดการทดลองที่ร่มด้วยความเข้มข้น 0.01, 0.03 และ 0.05 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ (ภาพ 13, 14 และ 15) ทุกระยะเวลาที่ใช้ในการร่มสาร ในชุดการทดลองที่ร่มด้วยเอลิล ไอโซ่ไฮโซ่ไซยาเนท ความเข้มข้น 0.03 และ 0.05 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ ไม่มีความแตกต่างกัน ในขณะที่ระยะเวลาในการร่มสารของชุดการทดลองที่ร่มด้วยความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ มีความแตกต่างกัน โดยการร่มสารเป็นเวลา 3 ชั่วโมง มีความแตกต่างจากการร่มเป็นเวลา 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง โดยสามารถตรวจพบการออกของสปอร์ของเชื้อห้อง 3 ชนิด ในขณะที่การร่มเป็นเวลา 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง ไม่พบการออกของสปอร์

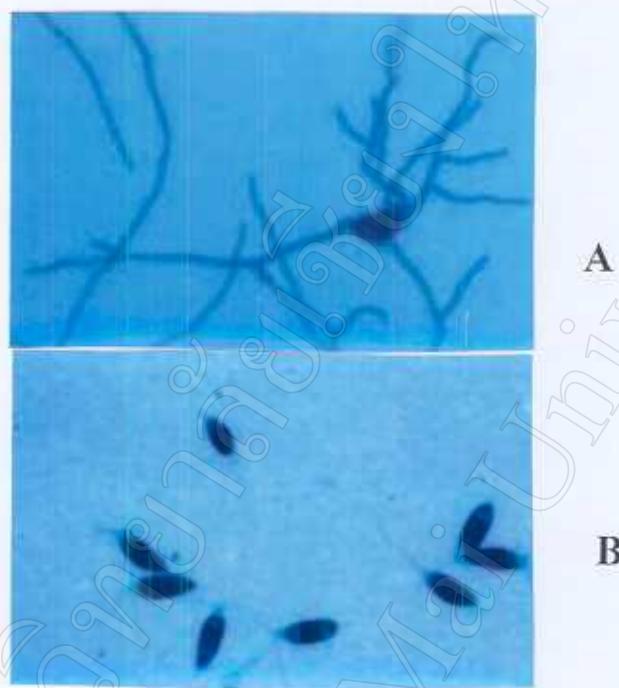
สำหรับผลกระทบร่วมของความเข้มข้นและระยะเวลาในการร่มเอลิล ไอโซ่ไฮโซ่ไซยาเนทต่อการออกของสปอร์ มีความแตกต่างกันระหว่างชุดการทดลองที่ร่มด้วยเอลิล ไอโซ่ไฮโซ่ไซยาเนท ที่ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3 ชั่วโมง และชุดการทดลองที่ร่มด้วยความเข้มข้นเดียวกัน เป็นเวลา 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง และที่ความเข้มข้น 0.03 และ 0.05 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ ทุกระยะเวลา โดยสามารถตรวจพบการออกของสปอร์ ในขณะที่ชุดการทดลองอื่น ๆ ข้างต้น ไม่พบการออกของสปอร์ (ภาพ 16, 17 และ 18; ตารางภาคผนวก 4, 5 และ 6)

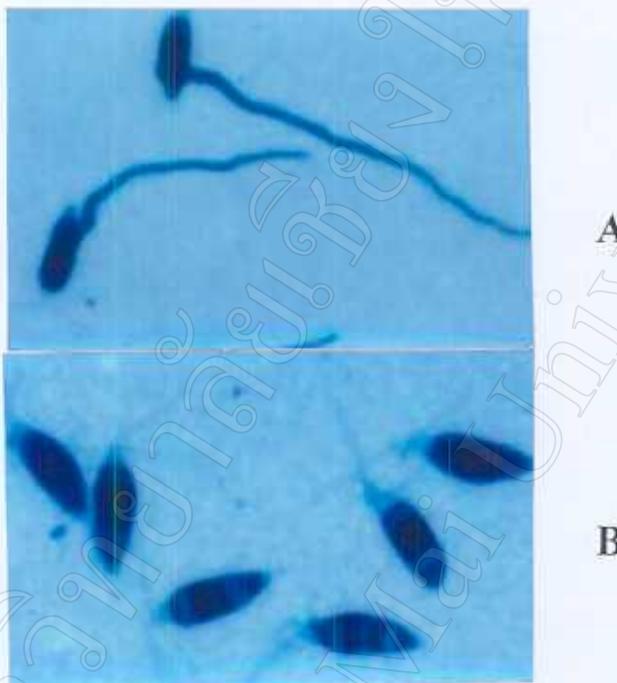
A

B

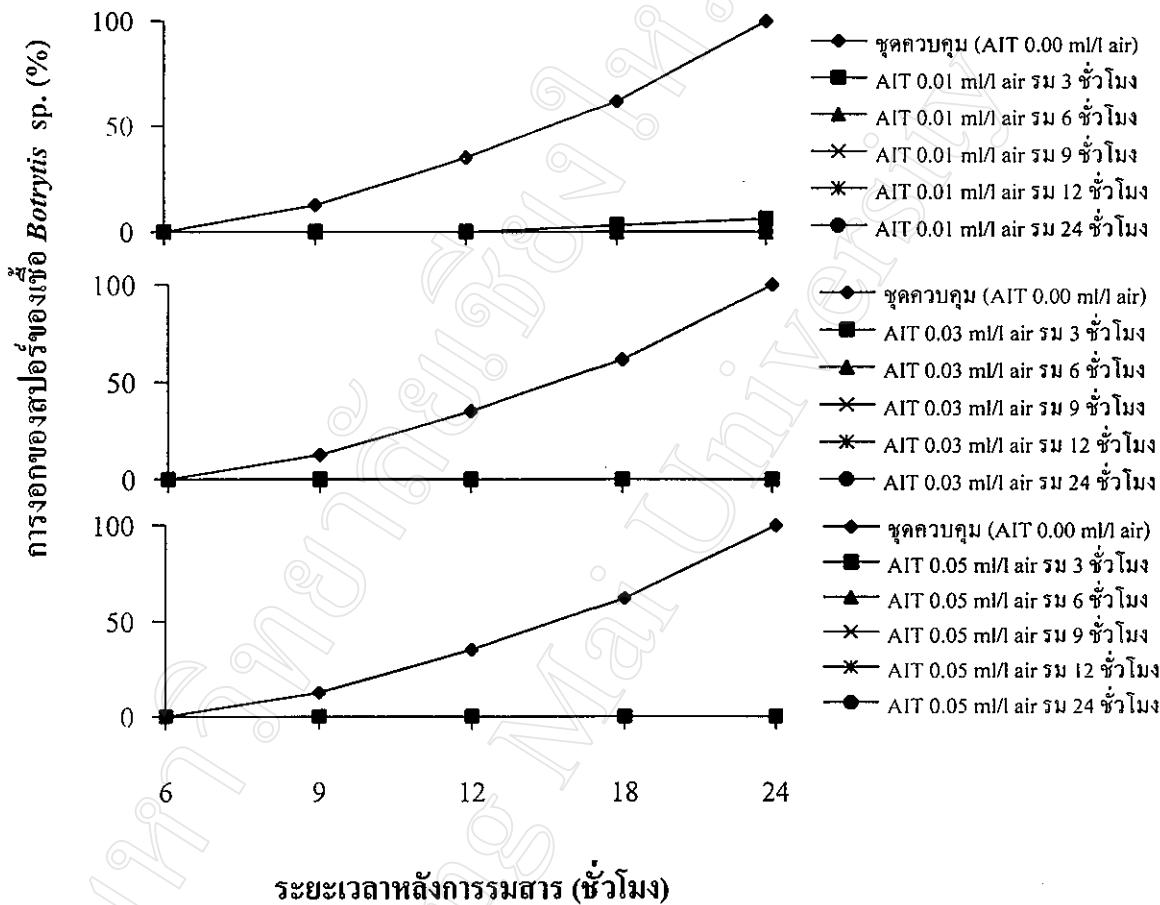
ภาพ 10 การเจริญของสาปอร์ของเชื้อ *Botrytis* sp. ที่ไม่ได้รرم (A) และที่รرمด้วยยาคลิคไอโซ-ไอโซไซยาเนท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 6 ชั่วโมง (B) ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 18 ชั่วโมง

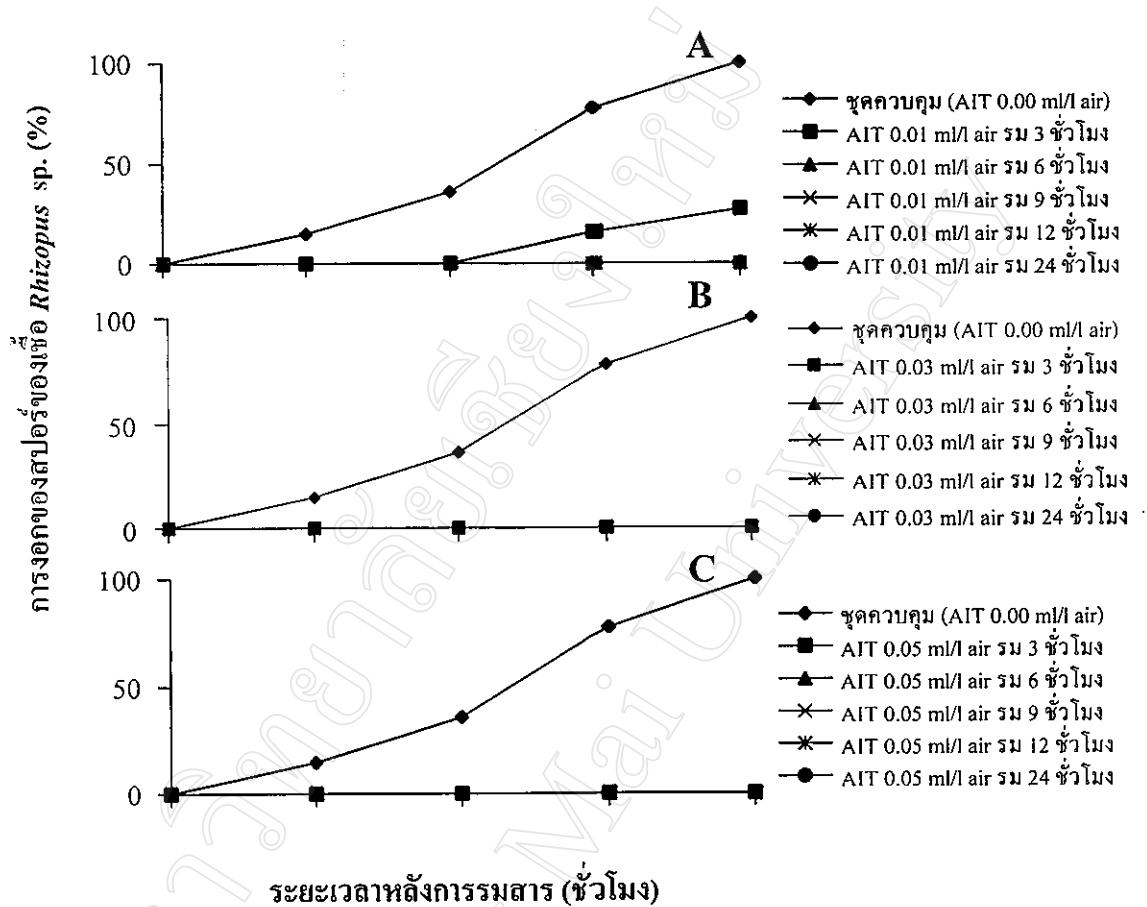
ภาพ 11 การออกของสปอร์ของเชื้อ *Rhizopus* sp. ที่ไม่ได้ร่ม (A) และที่ร่มด้วยเยื่อคลี ไอโซ-ไอโซไซดานแท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 6 ชั่วโมง (B)
ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 12 ชั่วโมง

A**B**

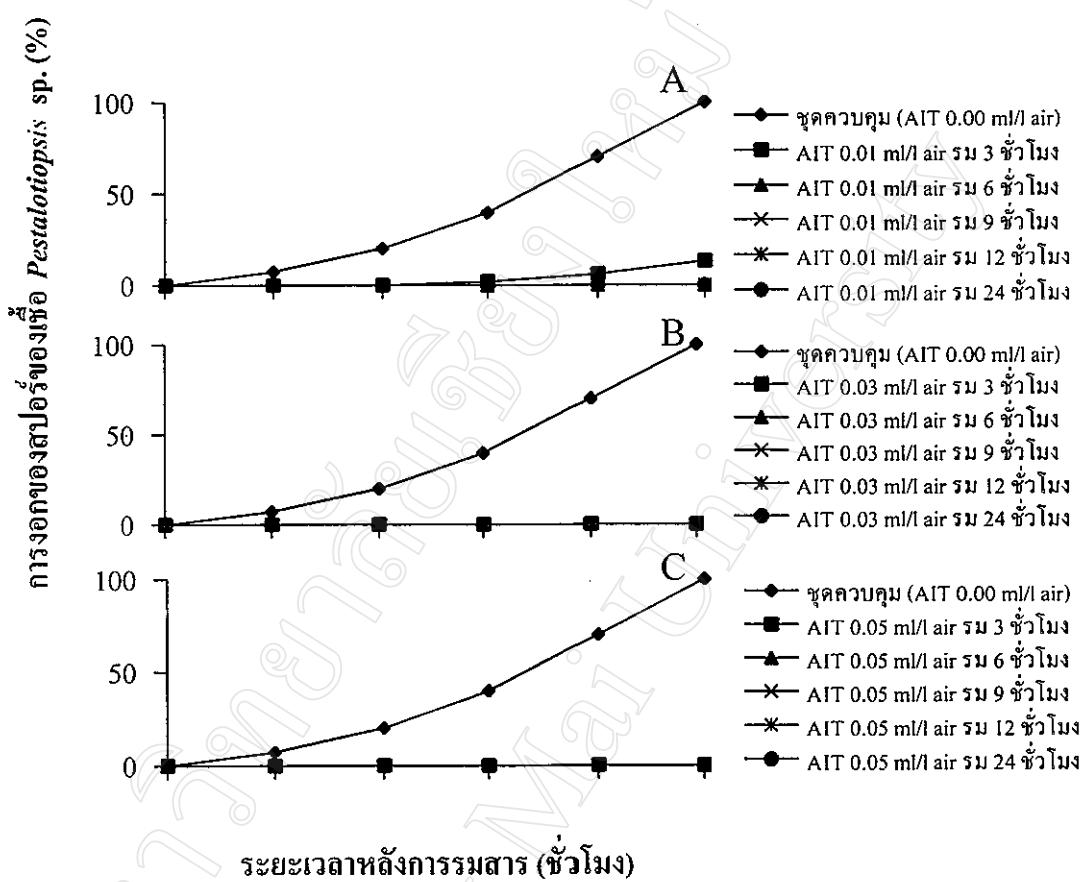
ภาพ 12 การจดกงของสปอร์ของเชื้อ *Pestalotiopsis* sp. ที่ไม่ได้รับ (A) และที่รับตัวยาเอลิล-ไอโซไซโไอโซไซยาเนท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อสิตรของอาการ เป็นเวลา 6 ชั่วโมง (B) ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 18 ชั่วโมง

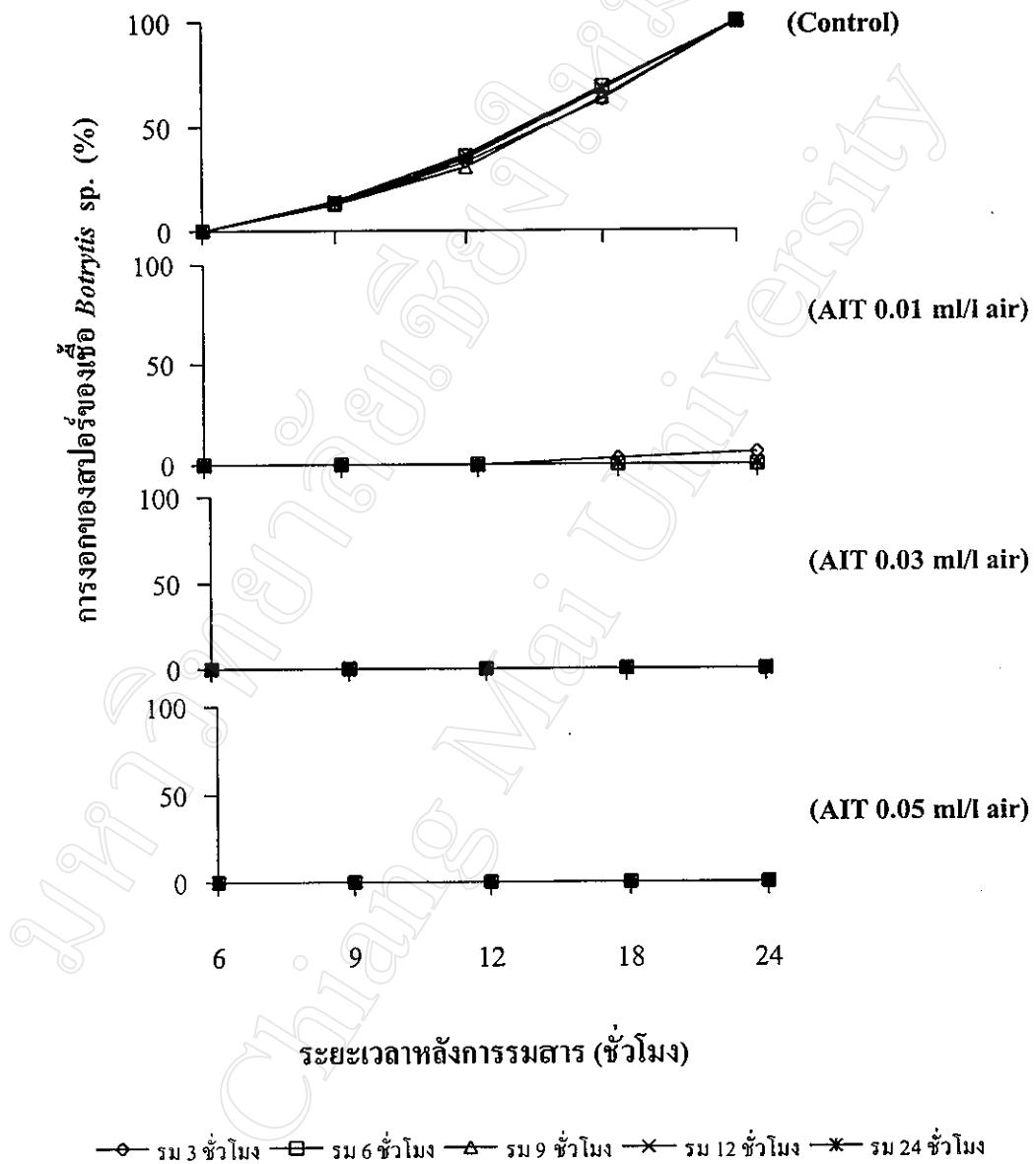
ภาพ 13 การออกของสปอร์ของเชื้อ *Botrytis* sp. ที่ไม่ได้รرمและที่รرمด้วยเออดิล ไอโซไซโอลไซยาเนท ความเข้มข้น 0.01(A), 0.03(B) และ 0.05(C) มิลลิลิตรต่อตันของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง

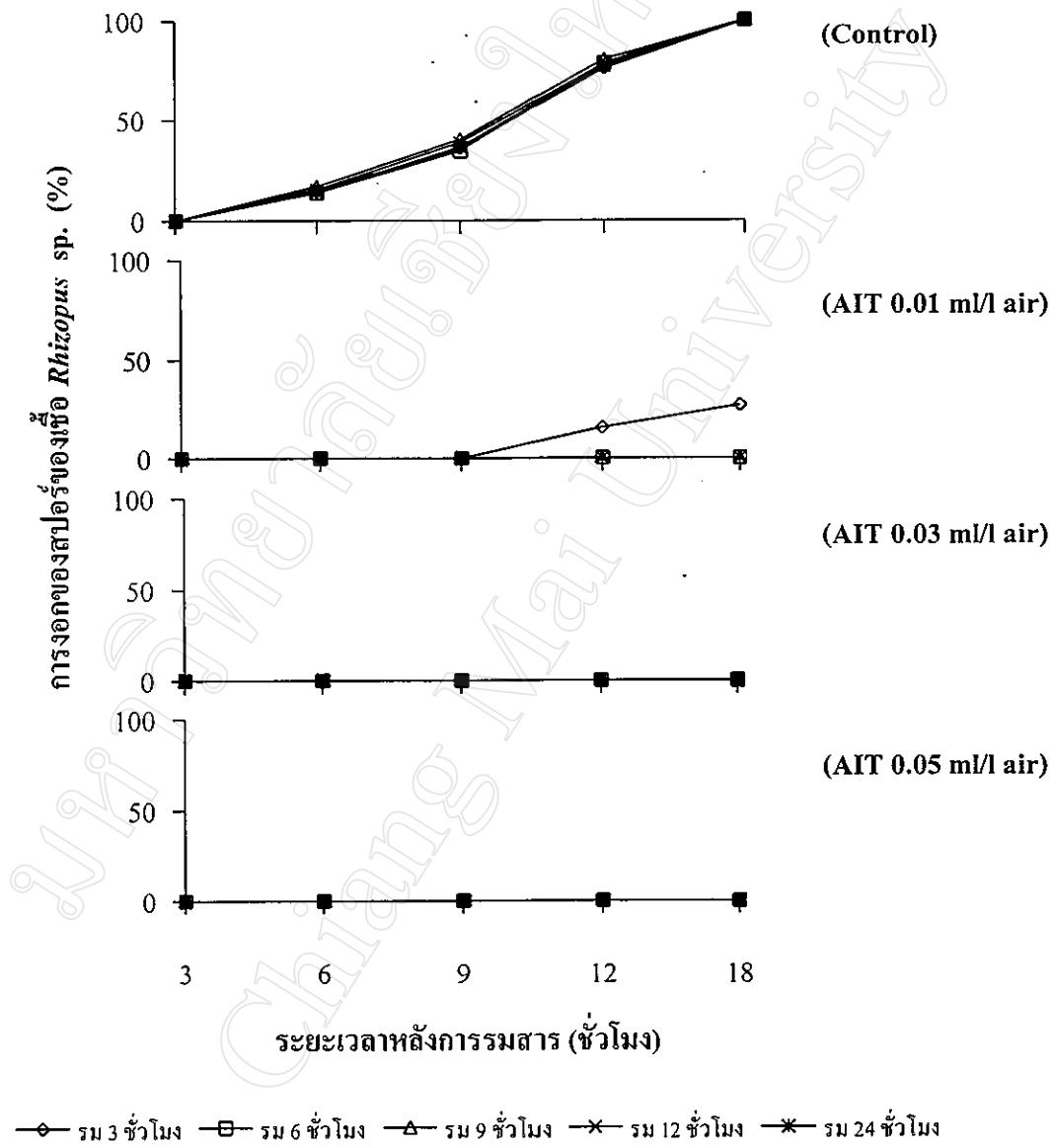
ภาพ 14 การงอกของสปอร์ของเชื้อ *Rhizopus* sp. ที่ไม่ได้ร่มและที่ร่มด้วยเอติล ไอโซ ไธโอไซแนಥ ความเข้มข้น 0.01(A), 0.03(B) และ 0.05(C) มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง

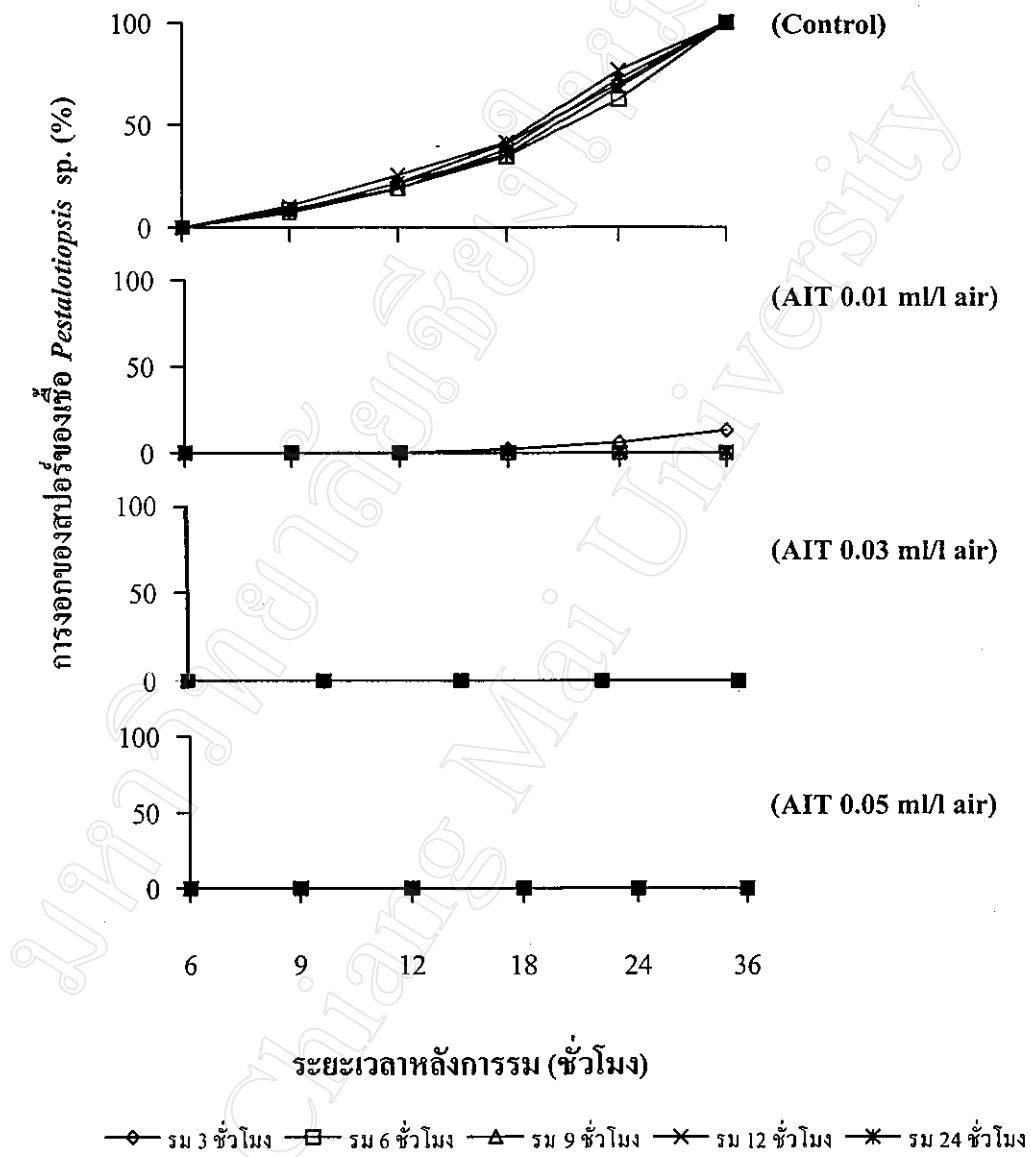
ภาพ 15 การออกของสนปอร์ของเชื้อ Pestalotiopsis sp. ที่ไม่ได้รرمและที่รرمด้วยเอคิดิโลโซไซด์ ชนิด ความเข้มข้น 0.01(A), 0.03(B) และ 0.05(C) มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง ที่อุณหภูมิห้อง

ภาพ 16 ผลกราฟทบทรุ่มของความเข้มข้นและระยะเวลาในการร่มเอกสาร ไอโซไซต์ ไอโซไซแนท ต่อการออกของสปอร์ของเชื้อ *Botrytis* sp. ที่แยกได้จากผลสตรอเบอร์รี่

ภาพ 17 ผลกรบทบรวมของความเข้มข้นและระยะเวลาในการรرمเอลิโอลิโซไซดานท ต่อการออกของสปอร์ของเชื้อ *Rhizopus* sp. ที่แยกได้จากผลสรุปเบอรรี

ภาพ 18 ผลกราฟทบรวมของความเจ้มขึ้นและระยะเวลาในการรرمเอลิโอลโซไซด์โนไซด์ต่อการเจริญของสปอร์ของเชื้อ *Pestalotiopsis* sp. ที่แยกได้จากผลสรุปเบอร์

ตอนที่ 2 ศึกษาผลของการใช้อเอลิลไอโซไซด์โอไฮยาเนทร่วมกับอุณหภูมิในการเก็บรักษาต่อคุณภาพ หลังการเก็บเกี้ยวของผลสตรอเบอรี่

2.1. การรวมผลสตรอเบอรี่ด้วยเอลิลไอโซไซด์โอไฮยาเนท ความเข้มข้น 0.03 และ 0.05 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 6 ชั่วโมง เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง (28 องศาเซลเซียส ความชื้นสัมพัทธ์ 98 เปอร์เซ็นต์) ทำให้ผลสตรอเบอรี่มีกลิ่นและรสชาติピคปกติ รวมทั้งไม่เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภค เนื่องจากหลังการรวมสารด้วยความเข้มข้น 0.03 และ 0.05 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ ผู้ประเมินไม่สามารถให้คะแนนด้านกลิ่นและรสชาติได้ เนื่องจากผลสตรอเบอรี่มีกลิ่นและรสชาติของสารเจือปน ซึ่งทำให้ผลสตรอเบอรี่มีกลิ่นและรสชาติเปลี่ยนแปลงไปจากปกติ และผู้บริโภคไม่ยอมรับผลสตรอเบอรี่ที่มีกลิ่นและรสชาติของเอลิลไอโซไซด์โอไฮยาเนทเจือปน

คะแนนการยอมรับของผลสตรอเบอรี่ของผู้บริโภคในวันแรกของการเก็บรักษา หลังการรวมด้วยเอลิลไอโซไซด์โอไฮยาเนทที่ความเข้มข้น 0.03 และ 0.05 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ มีค่าเท่ากับ 1 ซึ่งหมายถึง ไม่ชอบ โดยผลสตรอเบอรี่มีคะแนนการยอมรับของผู้บริโภคก่อนการเก็บรักษาเท่ากับ 4.4 ผู้ประเมินทุกคนชื่นชอบในรสชาติและกลิ่นของผลสตรอเบอรี่พันธุ์พราวราชาท่านเบอร์ 70 แต่ภายหลังการรวมสารที่ความเข้มข้นดังกล่าว ทำให้ผู้บริโภคไม่ชอบผลสตรอเบอรี่ในชุดการทดลองนี้ ถึงแม้ว่าภายหลังการรวมสารแล้ว จะมีสารบางส่วนระเหยไป แต่กลิ่นและรสชาติของสารก็ยังคงอยู่ ผู้บริโภคที่ยังคงไม่ยอมรับในกลิ่นและรสชาติของผลสตรอเบอรี่ในชุดการทดลองนี้ ดังนั้น การรวมผลสตรอเบอรี่ด้วยสารเอลิลไอโซไซด์โอไฮยาเนท ความเข้มข้น 0.03 และ 0.05 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ จึงทำให้ผลสตรอเบอรี่มีคุณภาพด้อยลง ส่วนการรวมที่ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ พ布ว่า ไม่มีผลต่อคุณภาพของผลสตรอเบอรี่ โดยไม่ก่อให้เกิดกลิ่นและรสชาติピคปกติ รวมทั้งผู้บริโภคยอมรับผลสตรอเบอรี่ที่รวมสารด้วยความเข้มข้นระดับนี้ โดยมีคะแนนด้านกลิ่น คะแนนด้านรสชาติ และคะแนนการยอมรับของผู้บริโภค ไม่แตกต่างกับผลสตรอเบอรี่ที่ไม่ได้รวมสาร (ตาราง 1, 2 และ 3)

ตาราง 1 คะแนนด้านคุณภาพตัวอย่างที่มีรูปแบบร่องรอย “โซโน” หรือ “ชุมชนด้วยเบต้าไอโอดีโน” ของน้ำที่มีค่าต่ำสุดต่อตัวอย่างของอากาศ เช่นวันที่ 6 ชั่วโมง
ก่อนรักษา “กรดออกไซด์มีห้อง

ชุดการทดลอง	คะแนนด้านคุณภาพตัวอย่างทดสอบตามวิธีทางวัสดุศาสตร์ทางเดินหายใจในน้ำที่กรองรักษา (วัน)			
	0	1	2	3
มาตรฐาน (AIT 0.00 ml/l air)	3.60a	3.80a	3.80a	4.00a
AIT 0.01 ml/l air ร.m 6 ชั่วโมง	3.60a	3.60a	3.40a	3.60a
AIT 0.03 ml/l air ร.m 6 ชั่วโมง	3.60a	ND	ND	ND
AIT 0.05 ml/l air ร.m 6 ชั่วโมง	3.60a	ND	ND	ND
LSD	NS	NS	NS	NS
C.V. (%)	0.00	6.64	6.56	6.77

* ค่าผลลัพธ์เมื่อกรอกภายนอกในแนวนอนที่เหมือนกัน “ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์”

ND “ไม่สามารถวัดค่าได้ เมื่อจางจากนิยามิดูปกติ”

NS “ไม่มีผลต่างกันทางสถิติ”

ตาราง 2 ความแన่นตามตัวบ่งผิดต่อของร่องน้ำที่มีความตื้นตันต่ำสุด “0” หรือ “0.01” ซึ่งเป็นค่ามาตรฐานทางอากาศ เป็นเวลา 6 ชั่วโมง
สำหรับกามาไว์ทอุณหภูมิห้อง

ทดสอบทางทดลอง	คะแนนตามตัวบ่งผิดต่อตามจำนวนที่เก็บรักษา (วัน)			
	0	1	2	3
มาตรฐาน (AIT 0.00 ml/l air)	3.00a	2.80a	2.60a	2.20a
AIT 0.01 ml/l air ร่ม 6 ชั่วโมง	3.00a	2.60a	2.60a	2.00a
AIT 0.03 ml/l air ร่ม 6 ชั่วโมง	3.00a	ND	ND	ND
AIT 0.05 ml/l air ร่ม 6 ชั่วโมง	3.00a	ND	ND	ND
LSD	NS	NS	NS	NS
C.V. (%)	0.00	5.32	5.13	4.13

* ค่านี้ถือว่าไม่มีอักษรกำกับในแนวน้ำที่หนืดมีอนกันไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเสี่ยง 95 เปอร์เซ็นต์
ND ไม่สามารถวัดได้ เนื่องจากน้ำรั่วซึ่งติดอยู่ในกระถางต้นไม้
NS ไม่แตกต่างกันทางสถิติ

ตาราง 3 ค่าแนะนำรูปแบบผู้บริโภคของผู้ติดเชื้อในร่างกาย เมื่อรับด้วยยาต้านเชื้อไวรัสที่มีตัวอย่างต่อต้านเชื้อไวรัสที่ต้องการให้หายเป็นปกติ 0.01, 0.03 และ 0.05 มิลลิลิตรต่อต้านเชื้อไวรัสที่ต้องการให้หายเป็นปกติ 6 ชั่วโมง เท่านั้น สำหรับยาไวรัสโคโรนาที่มีชื่อว่า

ทดสอบทางห้องปฏิบัติ	ค่าแนะนำรูปแบบผู้บริโภคของยาต้านเชื้อไวรัสที่ต้องการให้หายเป็นปกติ (ชั่วโมง)			
	0	1	2	3
มาตรฐาน (AIT 0.00 ml/l air)	4.40a	4.60a	4.00a	3.20a
AIT 0.01 ml/l air รับ 6 ชั่วโมง	4.40a	4.40a	4.00a	3.00a
AIT 0.03 ml/l air รับ 6 ชั่วโมง	4.40a	1.00b	1.00b	1.00b
AIT 0.05 ml/l air รับ 6 ชั่วโมง	4.40a	1.00b	1.00b	1.00b
LSD	NS	0.32*	0.51*	0.57*
C.V. (%)	0.00	7.35	6.92	5.91

* คำกล่าวอ้างถือว่ากับในแนวโน้มที่เหมือนกัน “ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์”

NS “ไม่มีความต่างกันทางสถิติ”

2.2. ศึกษาผลของระยะเวลาในการรวมผลค่าวัยเอลิท ไอโซไซไซยาเนทและอุณหภูมิในการเก็บรักษาต่อคุณภาพของผลสตรอเบอร์รี่ โดยใช้เอลิท ไอโซไซไซยาเนท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส และที่อุณหภูมิห้อง ได้ผลการทดลอง ดังนี้

1. ค่าการเปลี่ยนแปลงสีผิวของผลสตรอเบอร์รี่

การรวมผลสตรอเบอร์รี่ด้วยเอลิท ไอโซไซไซยาเนทความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส และที่อุณหภูมิห้อง พบว่า ค่า L^* , a^* และ b^* ของผลสตรอเบอร์รี่ทุกชุดการทดลอง ไม่มีความแตกต่าง กันในระหว่างการเก็บรักษา ค่า L^* และ b^* มีค่าลดลงเมื่อเก็บรักษาไวนานขึ้น ในขณะที่ค่า a^* มีค่า เพิ่มขึ้น (ภาพ 19, 20 และ 21)

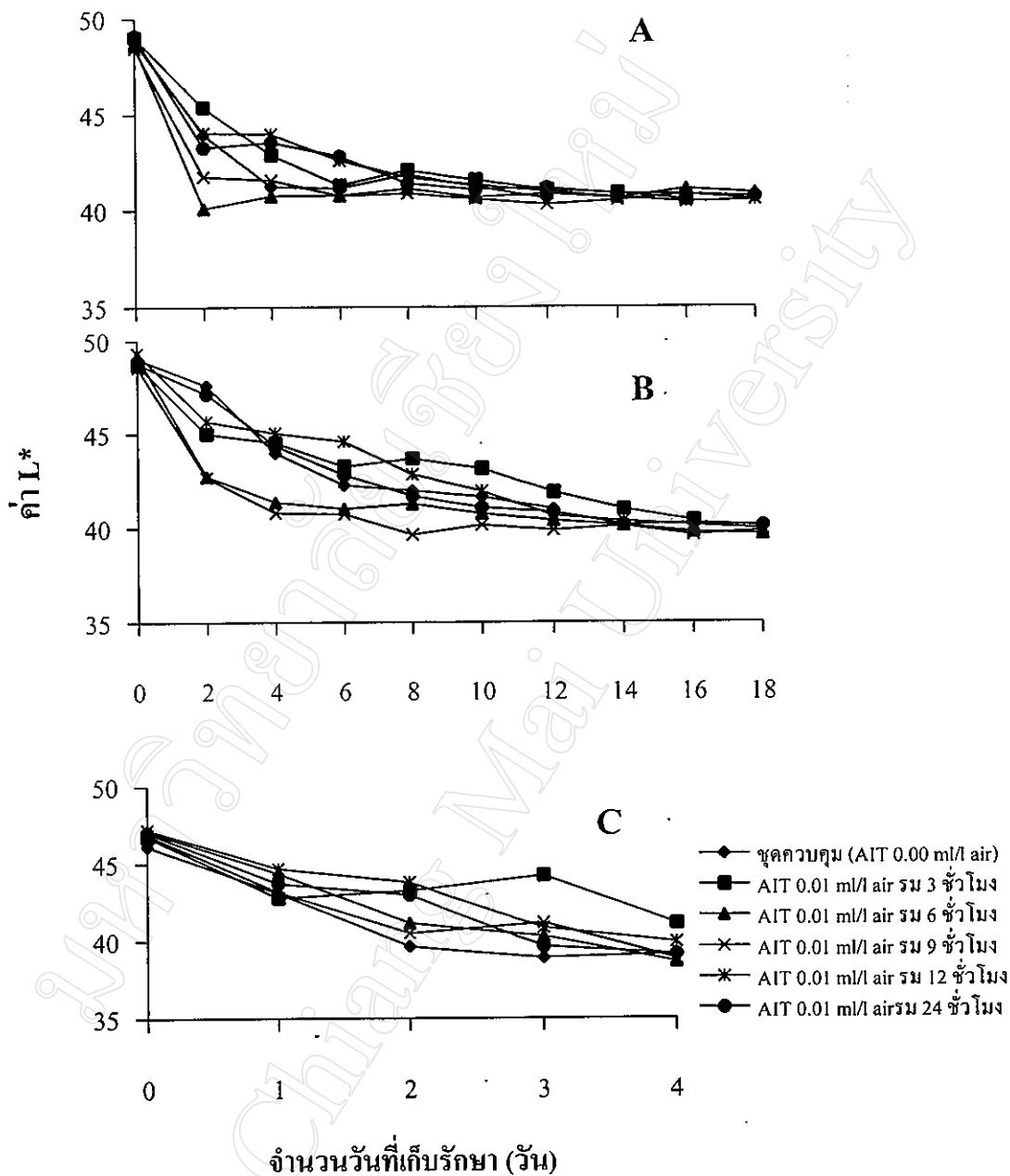
2. เปอร์เซ็นต์สีแดงของผล

ผลสตรอเบอร์รี่ทุกชุดการทดลองที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส และที่อุณหภูมิห้อง มีเปอร์เซ็นต์สีแดงของผลเพิ่มขึ้นตามจำนวนวันที่เก็บรักษา และไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ภาพ 22)

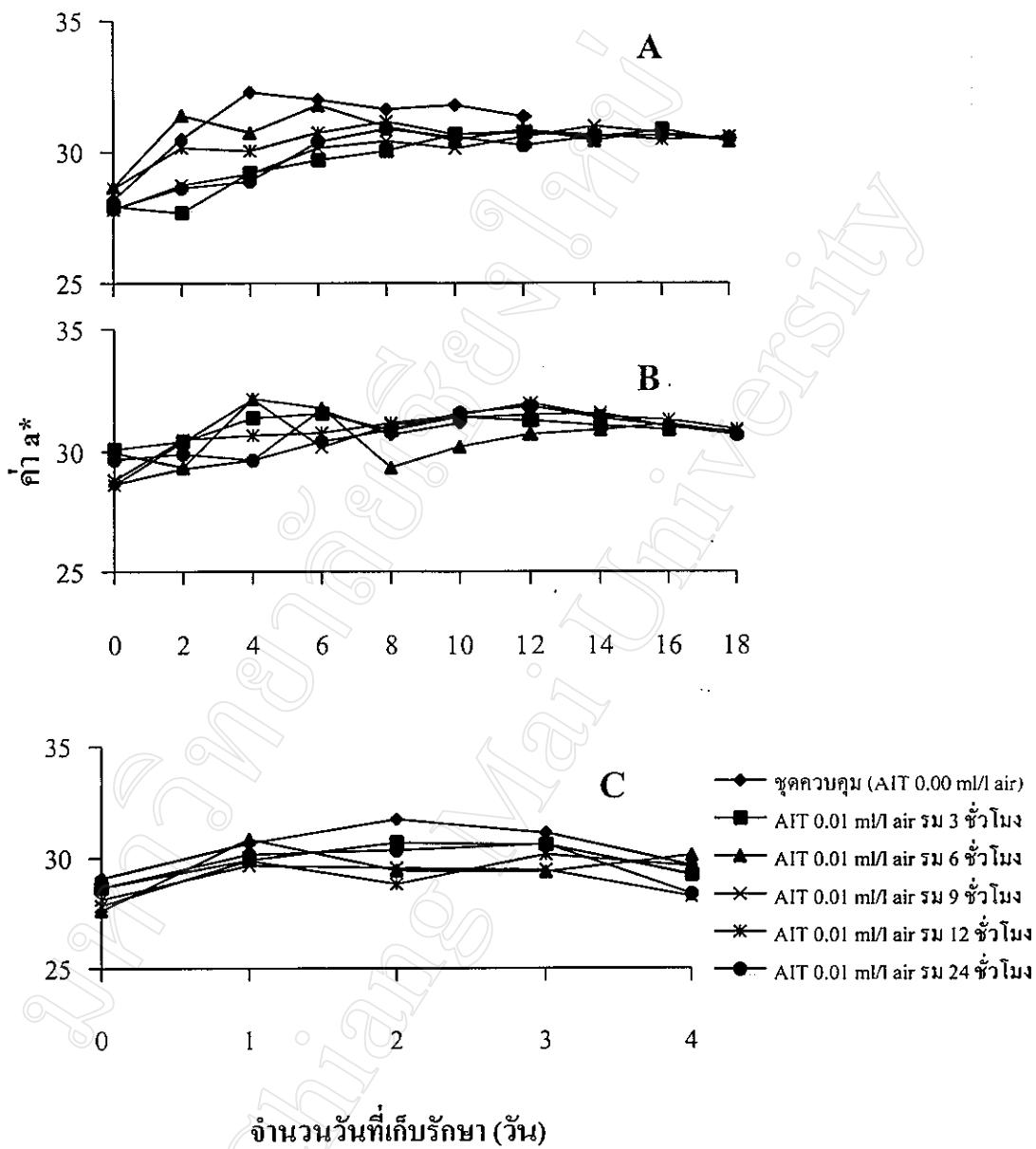
3. เปอร์เซ็นต์การเกิดโรค

ผลสตรอเบอร์รี่ในทุกชุดการทดลองที่ทำการเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส และที่อุณหภูมิห้อง มีการเกิดโรคเพิ่มขึ้นตามระยะเวลาในการเก็บรักษา (ภาพ 23) ผลสตรอเบอร์รี่ที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส พบว่า ผลที่ไม่ได้รับและที่รับด้วยเอลิท ไอโซไซไซยาเนท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3 ชั่วโมง มีการเกิดโรคแตกต่างจากผลสตรอเบอร์รี่ในชุดการทดลองที่รับด้วยสาร เป็นเวลา 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง อย่างมีนัยสำคัญ ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ โดยผลสตรอเบอร์รี่ที่ไม่ได้รับและที่รับด้วยสาร เป็นเวลา 3 ชั่วโมง เริ่มแสดงอาการของโรคในวันที่ 8 ของการเก็บรักษา (ภาพ 24 และ 25) ในขณะที่ผลสตรอเบอร์รี่ที่รับด้วยเอลิท ไอโซไซไซยาเนท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง ตรวจพบการแสดงอาการของโรคในวันที่ 12 ของการเก็บรักษา

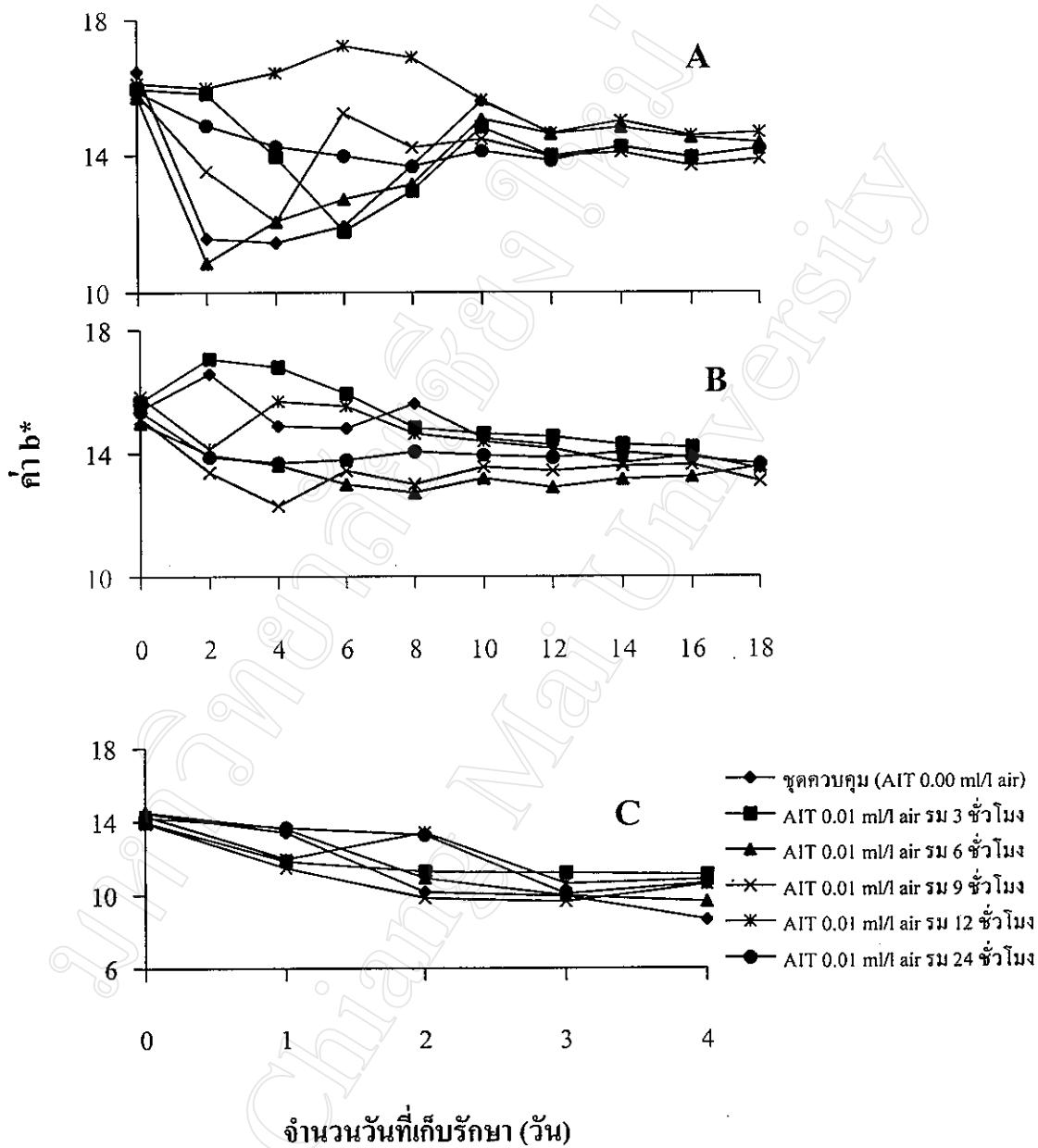
สำหรับผลสตรอเบอร์รี่ที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง ตรวจพบการแสดงอาการของโรคเร็วกว่าผลที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส การเกิดโรคของผลสตรอเบอร์รี่ทุกชุดการทดลองที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง ทึ้งที่ไม่ได้รับและที่รับด้วยเอลิท ไอโซไซไซยาเนท ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ โดยเริ่มตรวจพบการแสดงอาการของโรคในวันที่ 2 ของการเก็บรักษา (ภาพ 26)

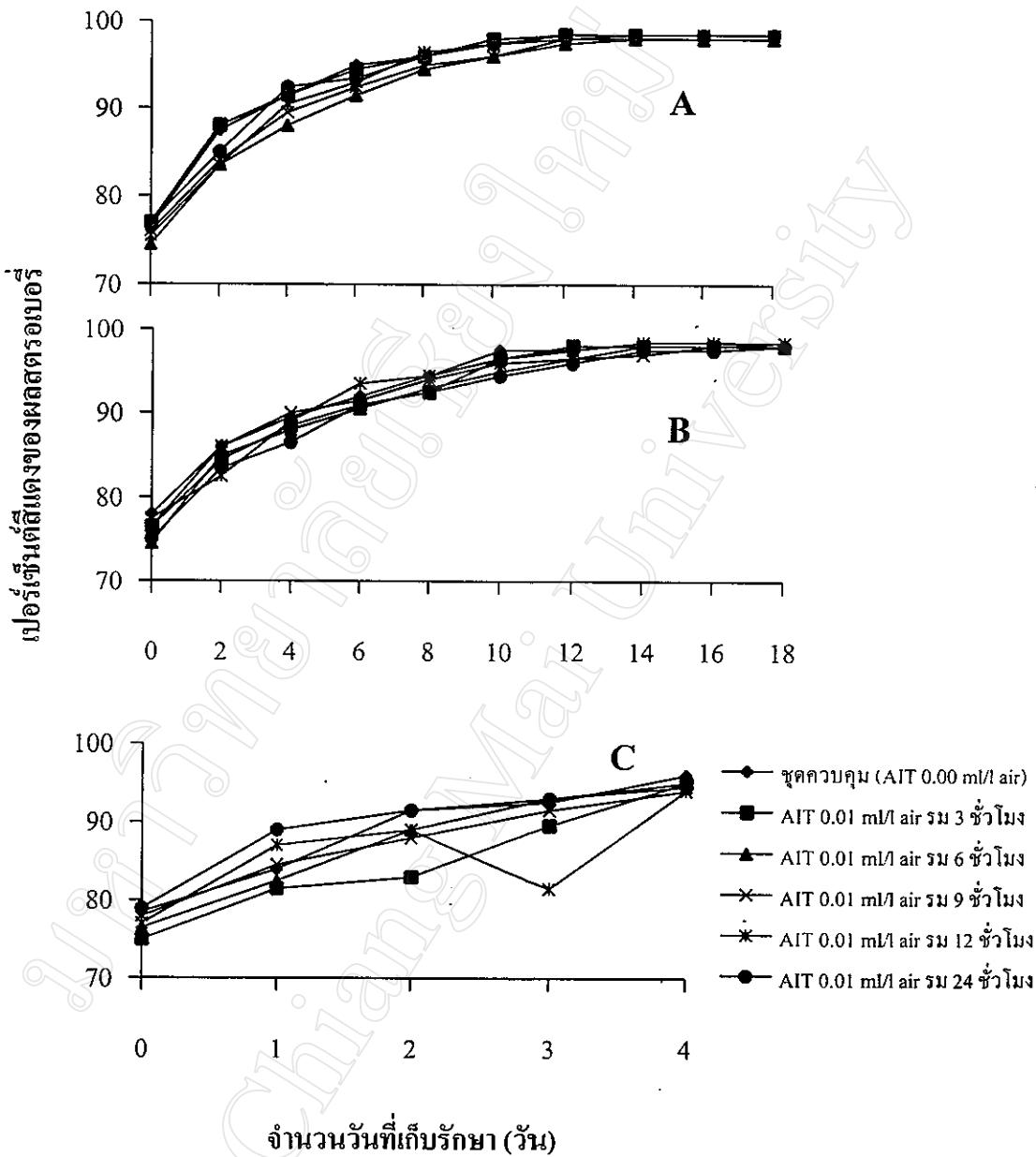
ภาพ 19 ค่า L* ของผลสตอร์อเรี่ยที่ไม่ได้ร่มและที่ร่มด้วยเอลิลไอโซไซไซด์ โอโซยาเนท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง เก็บรักษาไว้ที่ 5(A) และ 10 องศาเซลเซียส (B) และที่อุณหภูมิห้อง (C)

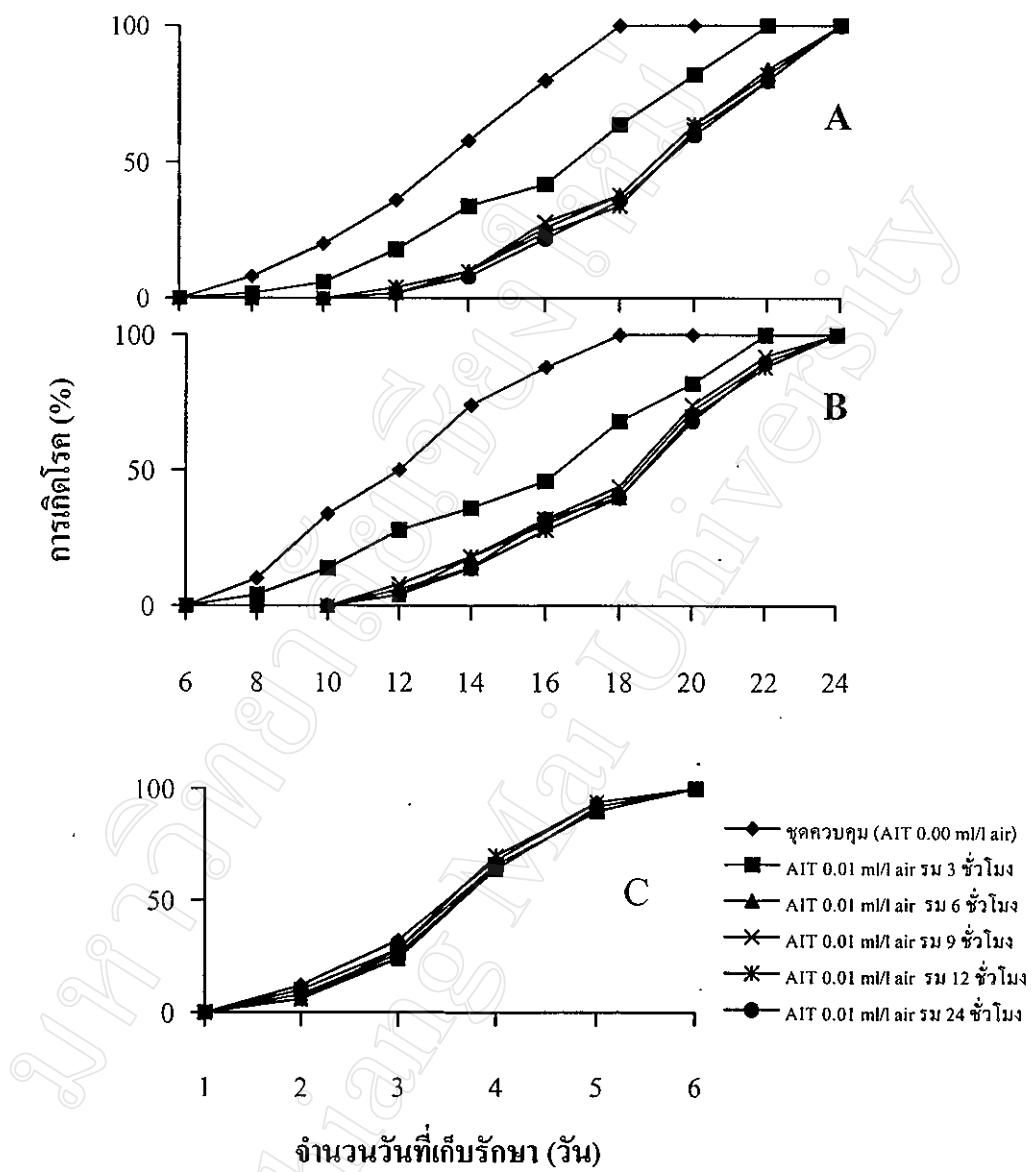
ภาพ 20 ค่า a^* ของผลสตอร์เบอร์รี่ไม้ไผ่รرمและทั่รนด้วยเอลิติโอโซ่ไฮ ไอไซยาเนท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศเป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง เก็บรักษาไว้ที่ อุณหภูมิ 5(A) และ 10 องศาเซลเซียส (B) และที่อุณหภูมิห้อง (C)

ภาพ 21 ค่า b^* ของผลสตอร์เบอร์ที่ไม่ได้ร่มและที่ร่มด้วยเอคลิลไอโอโซ่ไฮไซยาเนท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง เก็บรักษาไว้ที่ อุณหภูมิ 5(A) และ 10 องศาเซลเซียส (B) และที่อุณหภูมิห้อง (C)

ภาพ 22 เปอร์เซ็นต์ลดของผลสตรօเบอร์ที่ไม่ได้ร่มและที่ร่มด้วยเอลิลไอโซไซโอล่าเซนท์
ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง
เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5(A) และ 10 องศาเซลเซียส.(B) และที่อุณหภูมิห้อง (C)

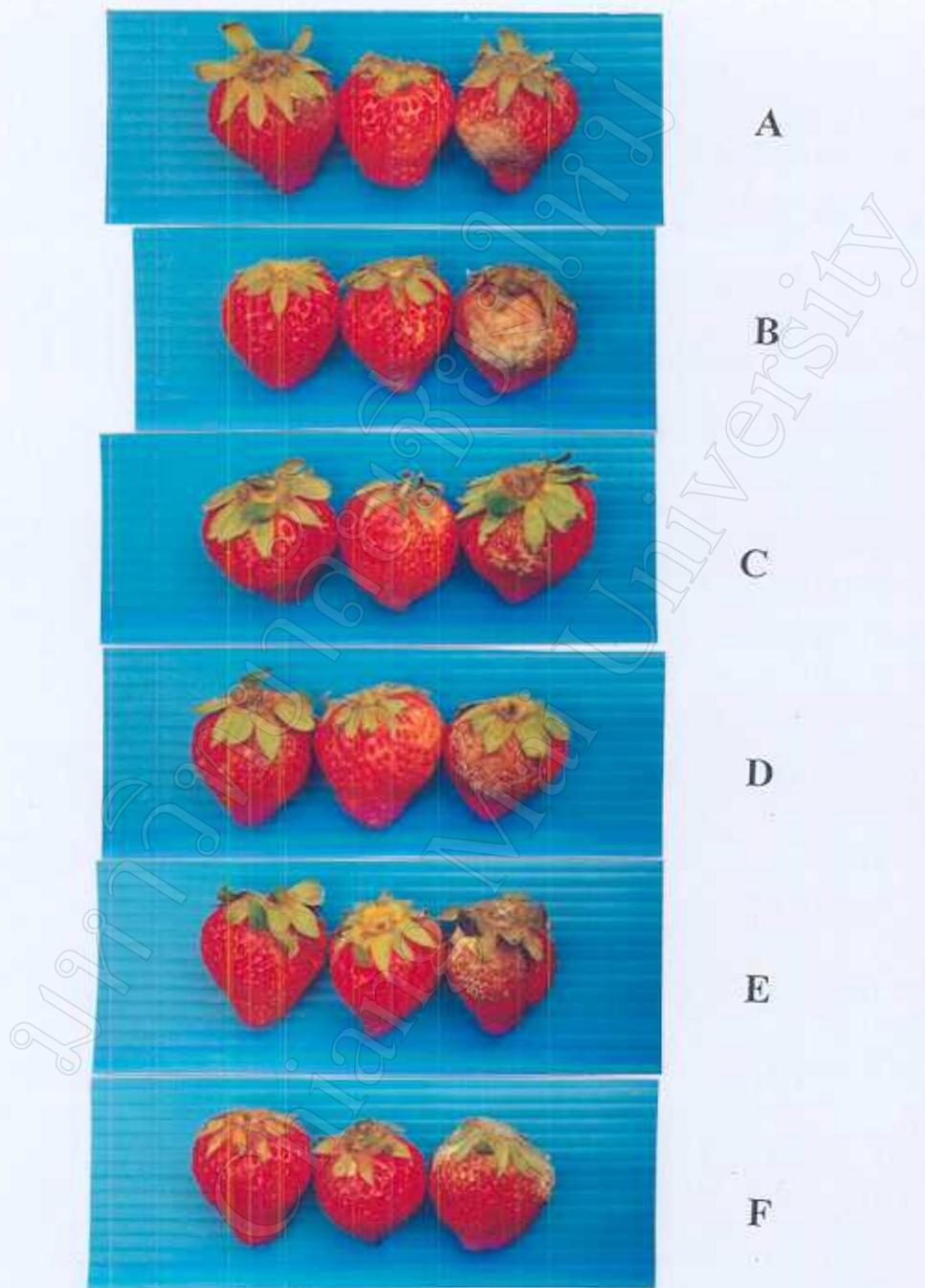
ภาพ 23 การเกิดโรคของผลสตอร์อบอร์ทไม่ได้รับและที่รับด้วยเอลิท ไอโซไนโตรไซยาเนท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิกรัมต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5(A) และ 10 องศาเซลเซียส (B) และที่อุณหภูมิห้อง (C)

ภาพ 24 ผลสตรอเบอร์รี่ที่ไม่ได้ร่ม (A) และที่ร่มด้วยເອົລືກໄໂຫ້ໄຊໃຫ້ໃຫ້ຢາແນທ ຄວາມເຂັ້ມຂັ້ນ 0.01 ມີລິຄືຕຽດຕ່ອດຕີຕຽດຂອງຈາກສາ ເປັນເວລາ 3, 6, 9, 12 ແລະ 24 ຂໍ້ວິນາງ (B, C, D, E ແລະ F ດາມດຳເນັບ) ເກີບຮັກຍາໄວ້ທີ່ອຸພໜກູນີ 5 ອົງກາເຊົດເຊີບສ ເປັນເວລາ 8 ວັນ

ภาพ 25 ผลสตรอเบอร์รี่ที่ไม่ได้รับ (A) และที่รับด้วยเอคิดไอโซไซโอลิขานา ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง (B, C, D, E และ F ตามลำดับ) เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 10 องศาเซลเซียส เป็นเวลา 8 วัน

ภาพ 26 ผลสตรอเบอร์รี่ที่ไม่ได้ร่ม (A) และที่ร่มด้วยเอลิต ไอโซไฮ ไอโซยาเนท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง (B, C, D, E และ F ตามลำดับ) เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง เป็นเวลา 2 วัน

4. ความแ่นแน่น

ผลสตรอเบอร์รี่ในทุกชุดการทดลองมีค่าความแ่นแน่นเนื้อคล่อง เมื่อมีอายุการเก็บรักษามากขึ้น (ภาพ 27) ความแ่นแน่นเนื้อที่วัดได้ ไม่แตกต่างกันทางสถิติ ระหว่างผลสตรอเบอร์รี่ในชุดการทดลองที่ไม่ได้ร่มและที่ร่มด้วยเอลิล ไอโซไซโธไซยาเนท แต่ความแ่นแน่นเนื้อของผลสตรอเบอร์รี่ในทุกชุดการทดลองที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส มีค่าลดลงน้อยกว่าผลที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง

5. ปริมาณของแข็งทั้งหมดที่ละลายน้ำได้

ปริมาณของแข็งทั้งหมดที่ละลายน้ำได้ของผลสตรอเบอร์รี่ในทุกชุดการทดลองมีค่าลดลงตามจำนวนวันที่เก็บรักษา (ภาพ 28) ผลสตรอเบอร์รี่ในชุดการทดลองที่ไม่ได้ร่มและที่ร่มด้วยเอลิล ไอโซไซโธไซยาเนทมีปริมาณของแข็งทั้งหมดที่ละลายน้ำได้ไม่แตกต่างกันทางสถิติ แต่ผลสตรอเบอร์รี่ที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง มีปริมาณของแข็งทั้งหมดที่ละลายน้ำได้ลดลงเร็วกว่าผลที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส

6. ปริมาณกรดที่ไთเตรทได้

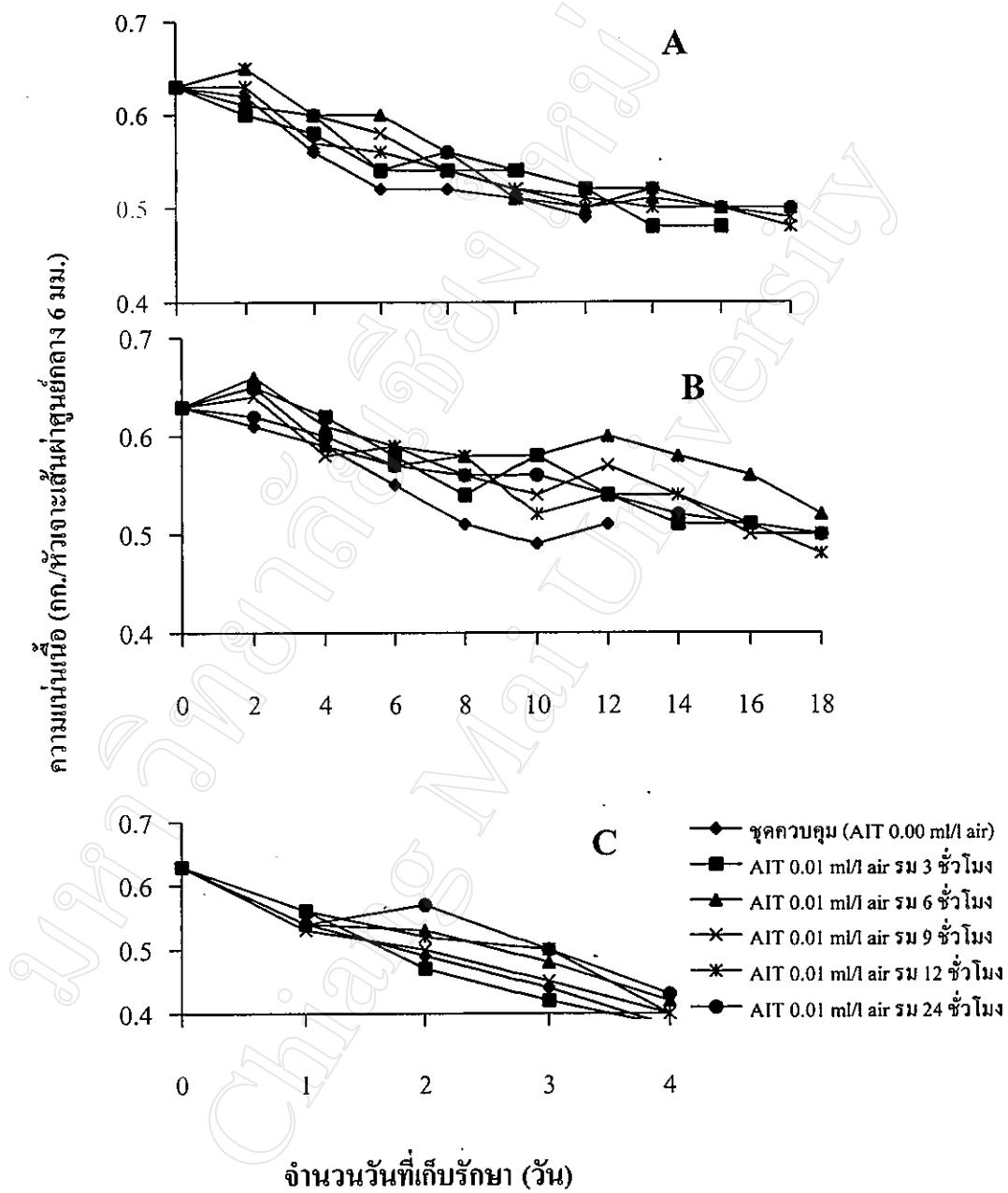
ผลสตรอเบอร์รี่ในทุกชุดการทดลองที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส และที่อุณหภูมิห้อง มีปริมาณกรดที่ไთเตรทได้ลดลงตามระยะเวลาที่เก็บรักษา (ภาพ 29) และผลสตรอเบอร์รี่ที่ไม่ได้ร่มและที่ร่มด้วยเอลิล ไอโซไซโธไซยาเนท มีปริมาณกรดที่ไთเตรทได้ไม่แตกต่างกัน

7. อัตราส่วนของปริมาณของแข็งทั้งหมดที่ละลายน้ำได้ต่อปริมาณกรดที่ไთเตรทได้ (TSS/TA ratio)

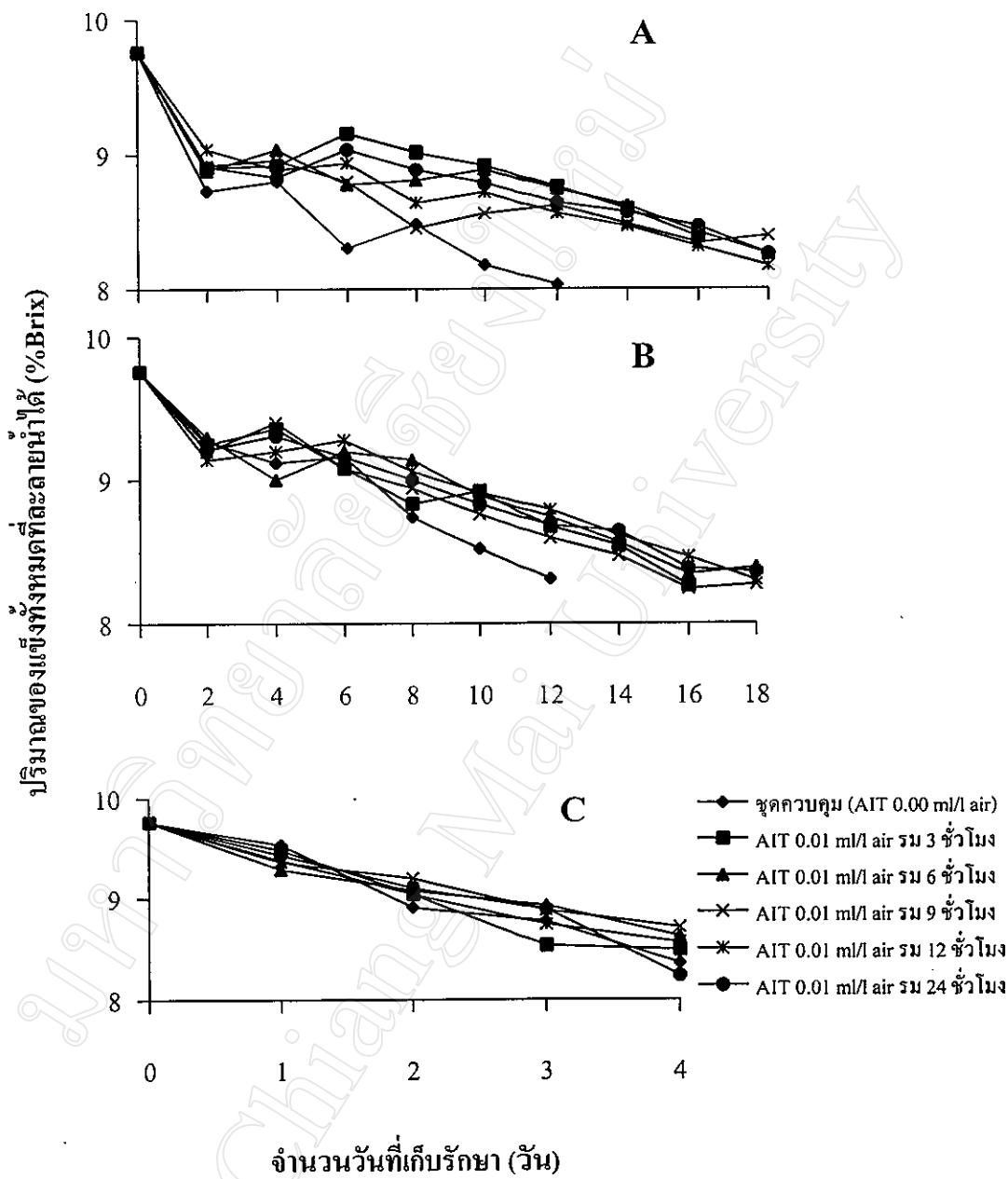
TSS/TA ratio ของผลสตรอเบอร์รี่ในทุกชุดการทดลองมีค่าเพิ่มขึ้น เมื่อเก็บรักษาไว้นานขึ้น โดยผลสตรอเบอร์รี่ที่ไม่ได้ร่มและที่ร่มด้วยเอลิล ไอโซไซโธไซยาเนท ทำการเก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส และที่อุณหภูมิห้อง มีค่า TSS/TA ratio ไม่แตกต่างกันทางสถิติ (ภาพ 30)

8. ระดับคงทนความคงของกลีบเลี้ยง

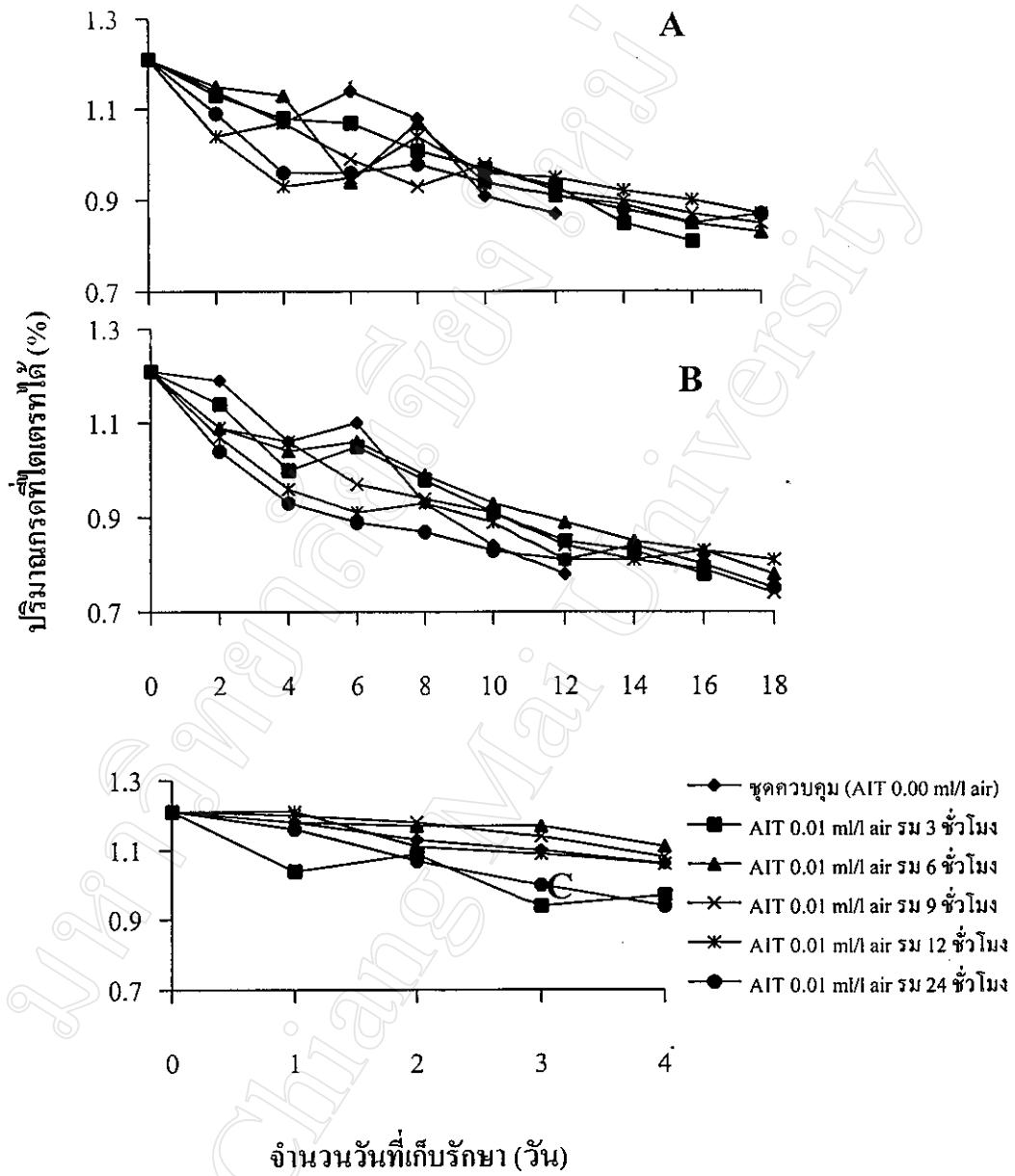
ผลสตรอเบอร์รี่ที่ไม่ได้ร่มและที่ร่มด้วยเอลิล ไอโซไซโธไซยาเนท มีคงทนความคงของกลีบเลี้ยงไม่แตกต่างกัน และมีค่าลดลง ตามอายุการเก็บรักษาที่เพิ่มขึ้น (ภาพ 31) แต่ระดับคงทนความคงของกลีบเลี้ยงของผลสตรอเบอร์รี่ที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง จะลดลงเร็วกว่าผลที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส

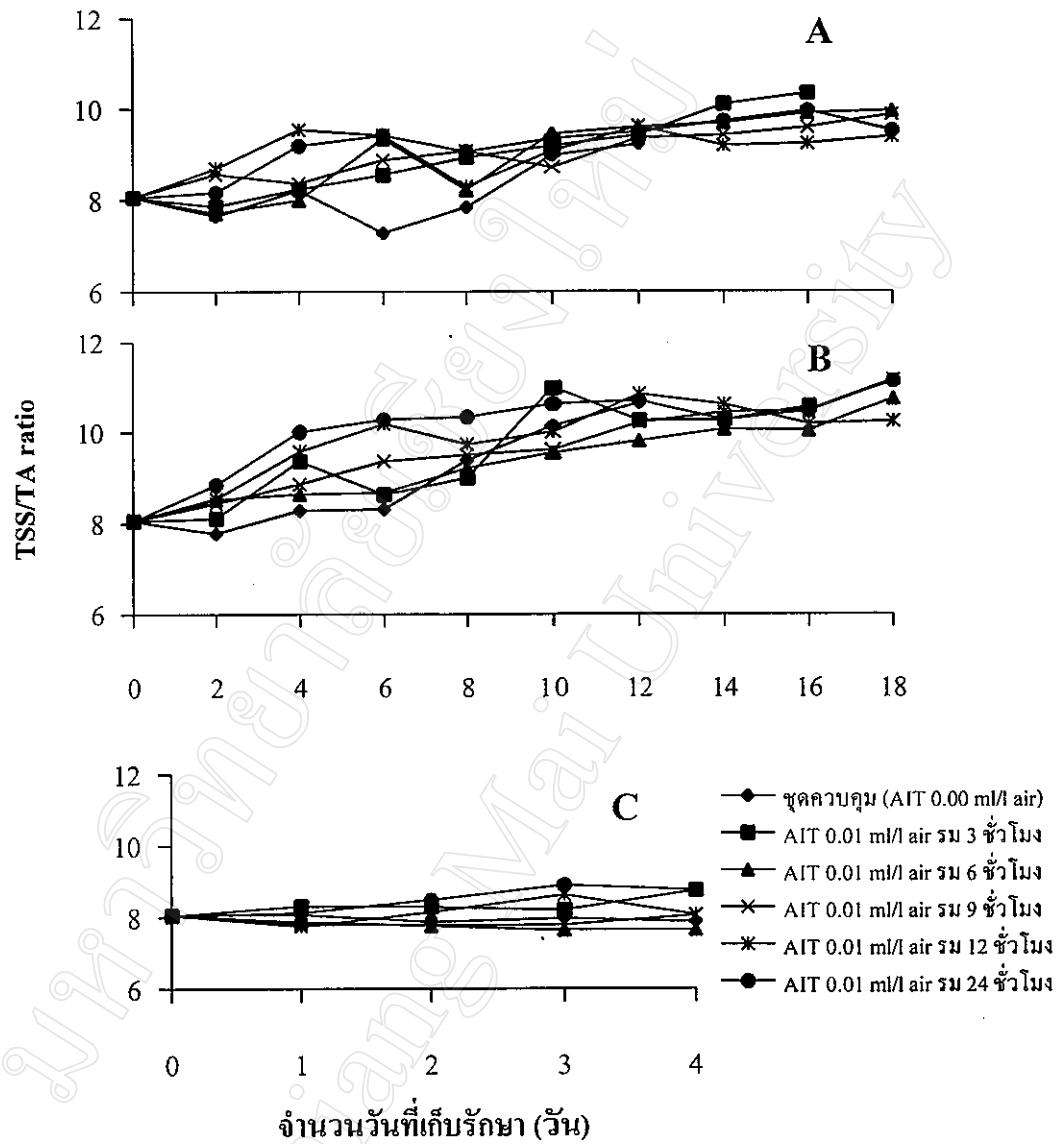
ภาพ 27 ความแห้งเนื้องอกของผลสรอเบอร์ที่ไม่ได้รับและที่รับด้วยเอลิลไอโซไซไซเดนท์ ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5(A) และ 10 องศาเซลเซียส (B) และที่อุณหภูมิห้อง (C)

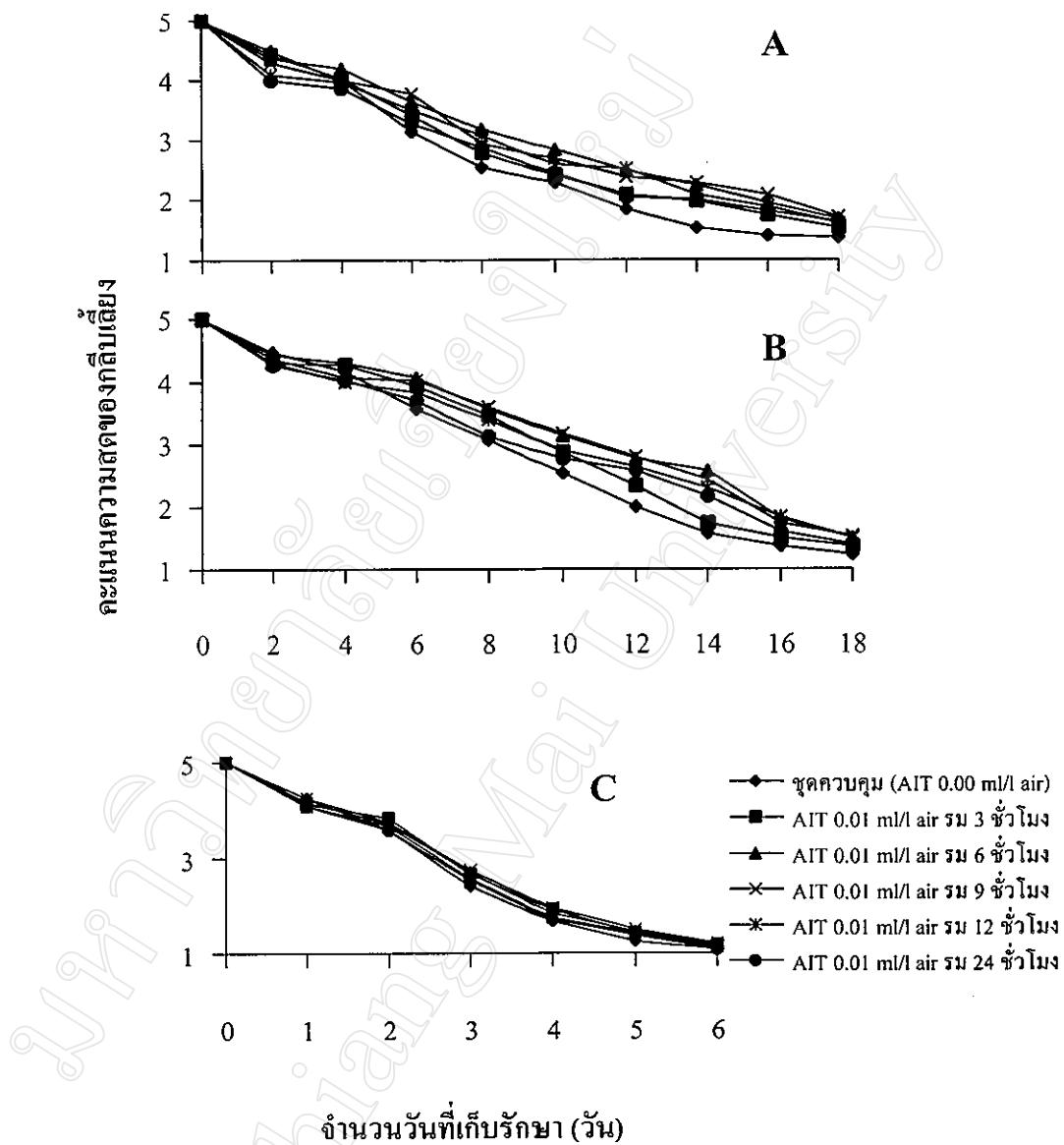
ภาพ 28 ปริมาณของน้ำเชื่อมที่ลดลงตามที่ต้องการ (%Brix) ได้ของผลสตอร์อเบอร์ที่ไม่ไดร์ร์และที่ร่มด้วยเอกสารไอโซไซโโซไซยาเนท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศเป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5(A) และ 10 องศาเซลเซียส (B) และที่อุณหภูมิห้อง (C)

ภาพ 29 ปริมาณการลดลงของ PM_{2.5} ที่ได้จากการเก็บรักษาต่างๆ สำหรับความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5(A) และ 10 องศาเซลเซียส (B) และที่อุณหภูมิห้อง (C)

ภาพ 30 อัตราส่วนระหว่างปริมาณของแข็งทั้งหมดที่ละลายน้ำได้และปริมาณกรดที่ได้เตรทที่ได้ของผลสตรอเบอร์รี่ที่ไม่ได้รับและที่รับด้วยเอติล ไอโซไธโอไซยาเนท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5(A) และ 10 องศาเซลเซียส (B) และที่อุณหภูมิห้อง (C)

ภาพ 31 คะแนนความสอดของกลีบเลี้ยงของผลสตรอเบอร์รี่ที่ไม่ได้ร่มและที่ร่มด้วยเอลิลไอโซไซโธ-ไไซยาเนท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศเป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5(A) และ 10 องศาเซลเซียส (B) และที่อุณหภูมิห้อง (C)

9. การประเมินด้านรสชาติ

9.1. ระดับคะแนนด้านกลิ่น

คะแนนด้านกลิ่นของผลสตรอเบอร์รี่ในทุกชุดการทดลองที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้องมีค่าเพิ่มขึ้นหรือลดลงเพียงเล็กน้อย ในขณะที่ผลในชุดการทดลองที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส มีค่าลดลงเมื่อเก็บรักษาไว้นานขึ้น (ภาพ 32) ระดับคะแนนด้านกลิ่นของผลสตรอเบอร์รี่ที่ไม่ได้รอมและที่รอมด้วยเอลิโอลิโซไซด์ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

9.2. ระดับคะแนนด้านรสชาติ

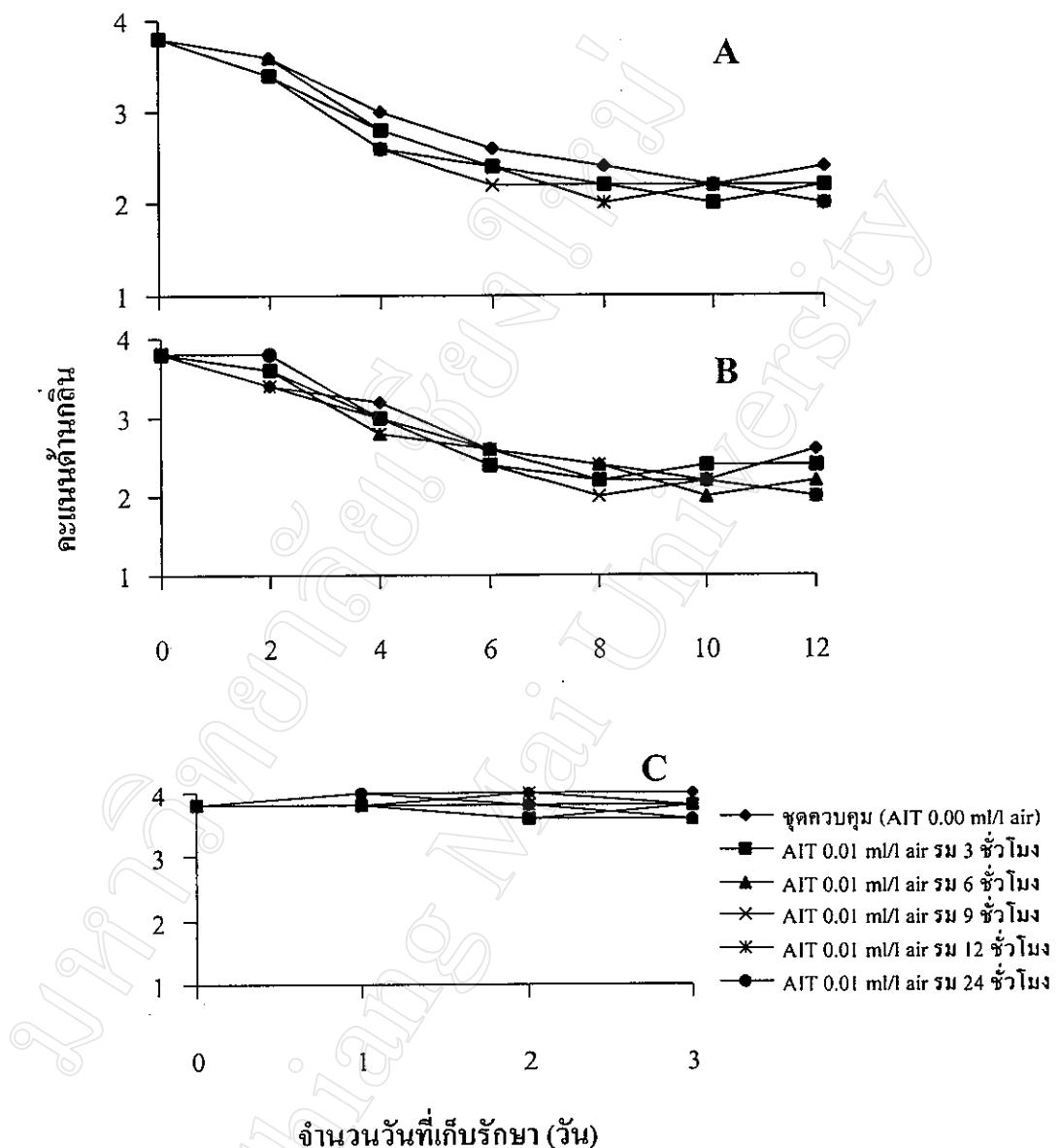
คะแนนด้านรสชาติของผลสตรอเบอร์รี่ในทุกชุดการทดลองมีค่าลดลง ตามจำนวนวันที่เก็บรักษา และลดลงมากขึ้นเมื่อผลเริ่มเสื่อมสภาพ (ภาพ 33) การรرمผลสตรอเบอร์รี่ด้วยเอลิโอลิโซไซด์ ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ ทุกระยะเวลา ไม่มีผลต่อคะแนนด้านรสชาติ โดยมีระดับคะแนนด้านรสชาติไม่แตกต่างไปจากผลที่ไม่ได้รอมสาร แต่ผลสตรอเบอร์รี่ที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้องมีคะแนนด้านรสชาติดลงเร็วกว่าผลที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส

10. ระดับคะแนนการยอมรับของผู้บริโภค

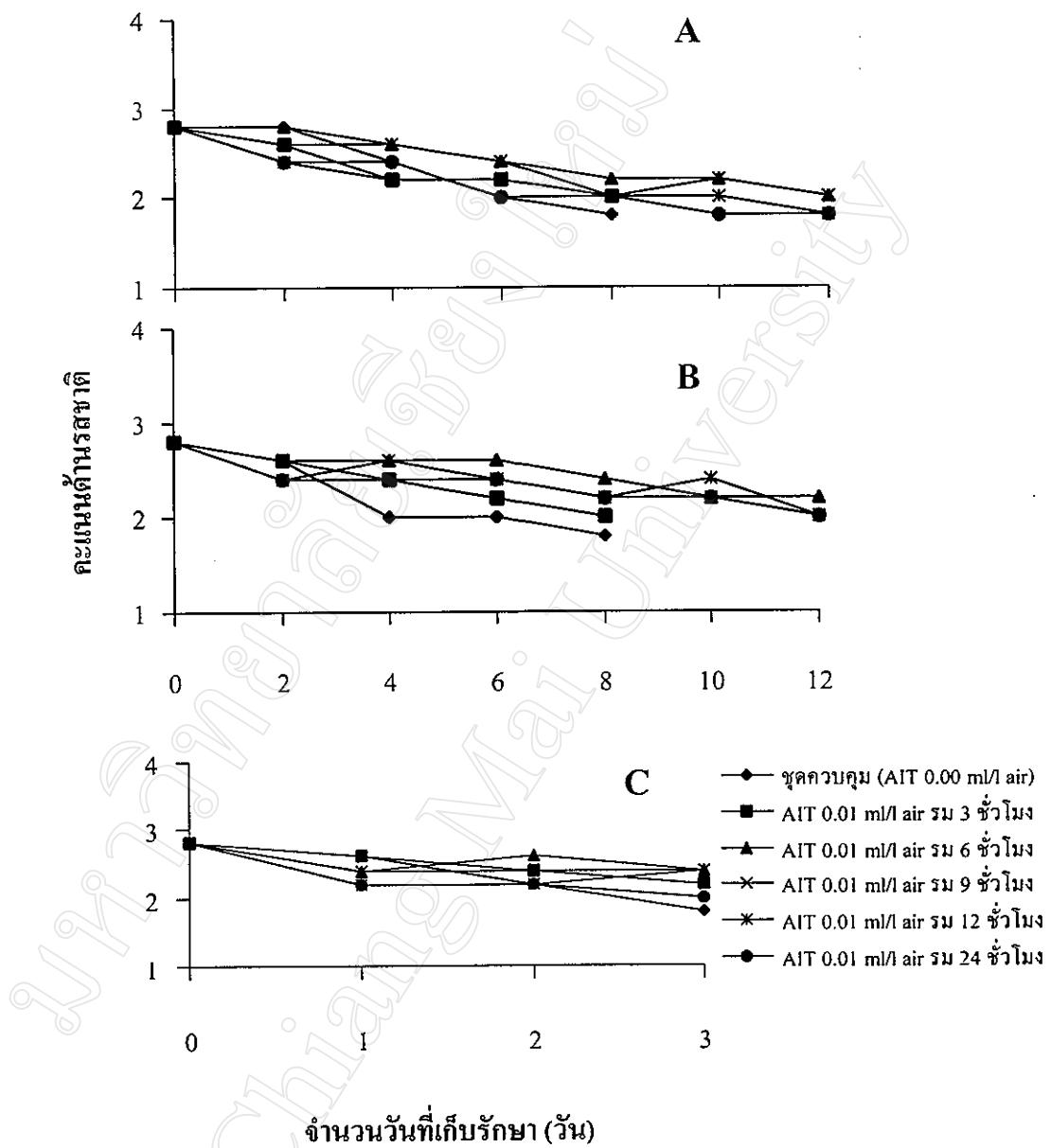
คะแนนการยอมรับของผู้บริโภคของผลสตรอเบอร์รี่ในทุกชุดการทดลองมีค่าลดลง เมื่อเก็บรักษาไว้นานขึ้น ผลสตรอเบอร์รี่ที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง มีคะแนนการยอมรับของผู้บริโภคลดลงเร็วกว่าผลที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส และระดับคะแนนการยอมรับของผู้บริโภคของผลสตรอเบอร์รี่ที่ไม่ได้รอมและที่รอมด้วยเอลิโอลิโซไซด์ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ (ภาพ 34)

10. อายุการเก็บรักษา

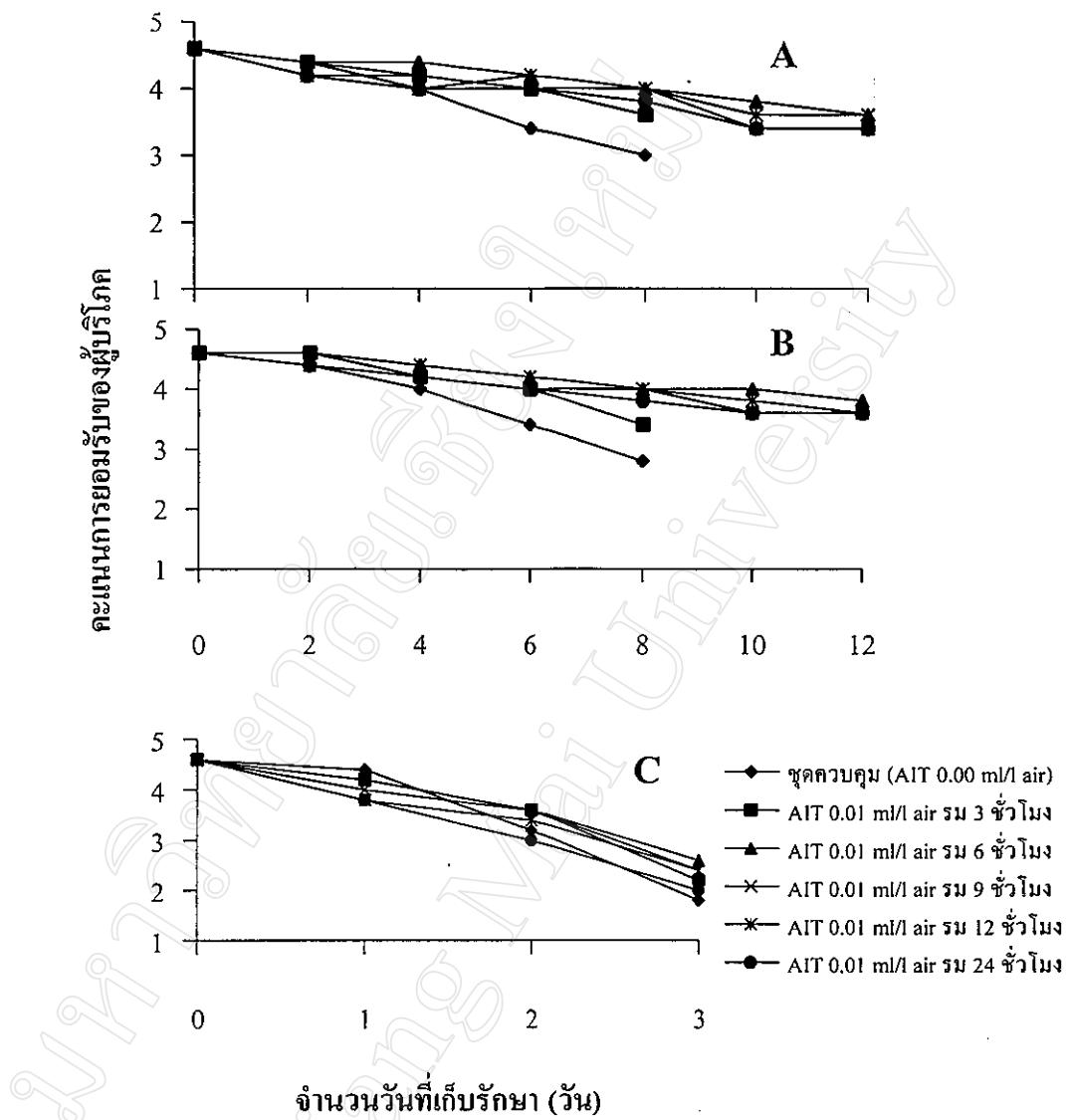
อายุการเก็บรักษาของผลสตรอเบอร์รี่ พิจารณาจากการเกิดโรคบนผล หรือข้าวผลที่เริ่มสังเกตพบ ผลสตรอเบอร์รี่ในทุกชุดการทดลองที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิห้อง มีอายุการเก็บรักษาไม่แตกต่างกัน โดยมีอายุการเก็บรักษาเพียง 1 วัน ส่วนผลสตรอเบอร์รี่ที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5 และ 10 องศาเซลเซียส พบร้า ผลที่รอมด้วยเอลิโอลิโซไซด์ ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง มีอายุการเก็บรักษา 10 วัน ในขณะที่ผลที่ไม่ได้รอมและที่รอมด้วยสาร เป็นเวลา 3 ชั่วโมง เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิเดียวกัน มีอายุการเก็บรักษาเพียง 6 วัน (ตาราง 4)

ภาพ 32 คะแนนด้านกลิ่นของผลสตอร์เบอร์ที่ไม่ได้ร่มและที่ร่มด้วยแอลิลไโอลไซยาเนท ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5(A) และ 10 องศาเซลเซียส (B) และที่อุณหภูมิห้อง (C)

ภาพ 33 คะแนนด้านรதชาติของผลสตรอเบอร์รี่ไม้ไดร์มและที่รnm ควยยอดไอโซไซด์ยาเนท
ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อเดซิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง
เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5(A) และ 10 องศาเซลเซียส (B) และที่อุณหภูมิห้อง (C)

ภาพ 34 คะแนนการยอมรับของผู้บริโภคของผลลัพธ์ของอุบัติการณ์ที่ไม่ได้รับและที่รับด้วยแอ็คิลีโอลูโซไซด์ในไนโตรเจนที่ความเข้มข้น 0.01 มิลลิลิตรต่อลิตรของอากาศ เป็นเวลา 3, 6, 9, 12 และ 24 ชั่วโมง เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิ 5(A) และ 10 องศาเซลเซียส (B) และที่อุณหภูมิห้อง (C)

ตาราง 4 อายุการเก็บรักษาและวันที่เริ่มพนเส็นไขช่องราบผลสตรอเบอร์รีที่เก็บรักษาไว้ที่อุณหภูมิต่าง ๆ

ชุดการทดลอง	วันแรกที่พนเขี้ยวรา	อายุการเก็บรักษา (วัน)
อุณหภูมิที่เก็บรักษา 5 องศาเซลเซียส		
- ชุดควบคุม (AIT 0.00 ml/l air)	8	6
- AIT 0.01 ml/l air ร่ม 3 ชั่วโมง	8	6
- AIT 0.01 ml/l air ร่ม 6 ชั่วโมง	12	10
- AIT 0.01 ml/l air ร่ม 9 ชั่วโมง	12	10
- AIT 0.01 ml/l air ร่ม 12 ชั่วโมง	12	10
- AIT 0.01 ml/l air ร่ม 24 ชั่วโมง	12	10
อุณหภูมิที่เก็บรักษา 10 องศาเซลเซียส		
- ชุดควบคุม (AIT 0.00 ml/l air)	8	6
- AIT 0.01 ml/l air ร่ม 3 ชั่วโมง	8	6
- AIT 0.01 ml/l air ร่ม 6 ชั่วโมง	12	10
- AIT 0.01 ml/l air ร่ม 9 ชั่วโมง	12	10
- AIT 0.01 ml/l air ร่ม 12 ชั่วโมง	12	10
- AIT 0.01 ml/l air ร่ม 24 ชั่วโมง	12	10
อุณหภูมิที่เก็บรักษา อุณหภูมิห้อง		
- ชุดควบคุม (AIT 0.00 ml/l air)	2	1
- AIT 0.01 ml/l air ร่ม 3 ชั่วโมง	2	1
- AIT 0.01 ml/l air ร่ม 6 ชั่วโมง	2	1
- AIT 0.01 ml/l air ร่ม 9 ชั่วโมง	2	1
- AIT 0.01 ml/l air ร่ม 12 ชั่วโมง	2	1
- AIT 0.01 ml/l air ร่ม 24 ชั่วโมง	2	1